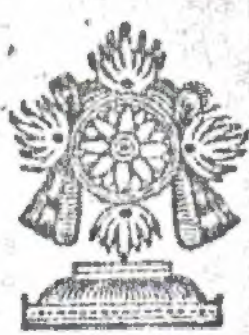

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

வருட்சந்தா (அடுத்த மாதம் முதல்) போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 2-8-0

[ஸத்க்ரந்த பிரகாசன ஸபையில் மெம்பர்களாகச் சேர்ந்தவர்கள்
இதற்காகத் தனிச் சந்தா செலுத்தவேண்டா]

ஸ்ரீராமாநுஜன்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாய தத்துவங்களை யுணர்த்த
மாதந்தோறும் வெளிவரும் பத்திரிகை

24

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

மொய்த்த வெந்தீவினையால் பல்லாடல்தொறும் மூத்ததனால்
எய்த்தொழிந்தேன் முனநாஸ்களெல்லாம் * இன்றுகண்டியர்ந்தேன்
பொய்த்தவம்போற்றும் புலச்சமயங்கள் நிலத்தவியக்
கைத்தமெய்ஞ்ஞானத் திராமானுசனெனும் கார்தன்னையே.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ம த் த ர ஸ்

ஸத்க்ரந்தப் பிரகாசன சபையில் வெளியீடு

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

கிடைக்குமிடம் :-

P. B. அண்ணங்கராசாரியர், க்ரந்தமாஸா ஆபீஸ், காஞ்சீபுரம்

10-9-1950

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீ :

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீ ராமா நு ஜன் 24

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாய தத்துவங்களை யுணர்த்த
மாதந்தோறும் வெளிவரும் பத்திரிகை.

[மதராஸ் ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசந ஸபையின் வெளியீடு]

ஆசிரியர் : ஸ்ரீ காஞ்சி. பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்.

2 ஸம்

10—9—50

12 இதழ்

ஸ்ரீ ராமா நு ஜன் அன்புடன் அறிவிப்பது.

அன்பர்களே !

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

மாதந்தோறும் தவறாது வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்ற நமது பத்திரிகைக்கு இன்று இரண்டாமாண்டு பூர்த்தியாகிவிட்டது. அடுத்த திங்களில் மூன்றாமாண்டு தொடக்கமாகின்றது. இதுவரையில் இடையூறின்றி இப்பத்திரிகை வெளிவருவதற்கு அவலம்பமாயிருந்த பகவத் பாகவத கருணையானது இனி மேலும் குன்றாது குறையாது வளர்ந்தோங்கு மென்பதில் ஐயமொன்றில்லை. ஆயினும் அக்கருணையை நாம் ஸவிநயமாகப் பிரார்த்திக்கவும் முன் வருகிறோம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இப்பத்திரிகையின் நடைமுறை கீழிரண்டு வருஷங்களிற் பே. லல்லாமல் அடுத்த மூன்றாவது வருஷத்தில் அன்பர்களுக்கு அதிகமான ஸௌகரியத்தையளக்கும் தரகு மென்பதை அவரவர்கள் ஊன்றிக் கவனிக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே நாம் தெரிவித்திருப்பதை இப்போதும் விளக்கமாகத் தெரிவிக்கின்றோம். இந்தப் பத்திரிகையானது சென்னை ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசன ஸபையின் சார்பாக நடைபெறுவதாதலால் ஷே. ஸபையில் 250 ரூ. அல்லது 100 ரூ. செலுத்தி பேட்ரான்களாகவும் லைப்மெம்பர்களாகவும் சேர்ந்திருப்பவர்களும் இனி சேர்ப் போகிறவர்களும் இந்தப் பத்திரிகைக்காக ஒரு பைசாவும் செலுத்த அவசியமில்லை. அந்த ஸபையில் ஆர்டினரி மெம்பர்களாகச் சேருமவர்களும் இப்பத்திரிகைக்காகத் தனியே சந்தா செலுத்தவேண்டா. ஸபையில் மெம்பர்களாகச் சேராமல் இப்பத்திரிகை மாத்திரம் பெற விரும்புவார்களே இதற்குத் தனியாகச் சந்தா செலுத்தவேண்டும்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸபையின் ஆர்டினரி மெம்பர்கள் செலுத்தவேண்டிய வருடச் சந்தா 15 ரூபாயென்றும், இப்பத்திரிகைக்கு மாத்திரம் செலுத்தவேண்டிய வருடச் சந்தா 4 ரூபாயென்றும் இதுவரையில் ஏற்பட்டிருந்தது. இனி இந்த விதம் மாறிவிட்டது. ஸபையின் ஆர்டினரி சந்தா ஒரு 1-க்கு 10 ரூ. மாத்திரமே. (அந்த சந்தா செலுத்தாதவர்களுக்கு) இப்பத்திரிகைக்கு மாத்திரம் வருடச் சந்தா 2—8—0 மாத்திரமே.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஒரு மாதத்தி லோகாபிராமமான உபந்யாஸ வியாஸங்கள் கொண்ட பத்திரிகை யும், மற்றொரு மாதத்தில், சாச்வதபுத்தகங்களாய்ச் சேகரித்து வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய உரை நூல்களின் பாரங்களைக் கொண்ட ஸஞ்சிகையுமாக இப்படி மாறி மாறி வெளியிடப் பட்டுவரும். 10 ரூ. சந்தா செலுத்துமவர்களுக்கு 12 மாதங்களிலும் பத்திரிகைகளும் ஸஞ்சிகைகளும் கிடைத்துவரும். தபால் செலவுக்காகத் தனிப்பட ஒரு பைஸாவும் செலுத்த வேண்டுவதில்லை. 2—8—0 ரூ. செலுத்துமவர்களுக்கு ஒன்று விட்டொருமாதந்தோறும் பத்திரிகை மாத்திரம் கிடைத்துவரும். ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் 24 பக்கங்கள் கொண்ட மூன்று பாரங்கள் சேர்க்கப்படும். உரைப்புத்தகங்களைக் கொண்டு வெளிவரும் ஸஞ்சிகைதோறும் 2-பக்கங்கொண்ட 9 பாரங்கள் சேர்க்கப்படும். அந்த ஸஞ்சிகையை கட்பண்ணாமல் அனுப்புவோமாகையால், பிறகு ஸஞ்சிகையைபுடைத்து பாரங்களைப் பிரித் தெடுத்துச் சேர்த்துப் புத்தகமாக பயிண்டு செய்து கொள்ள அனுகூலமாகவே யிருக்கும். இதில் வெளியிடப்படும் புத்தகங்கள் மிகவும் அவசியமானவைகளே யாகும்.

பல மாதங்களாக வெளியிடப்பட்டுவந்த ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ வியாக்கியானத்தில் பூர்வ சதகம் இப்பத்திரிகையில் முடிந்துவிட்டபடியால் அந்த பாரங்களைப் பிரித்தெடுத்துப் புத்தக மாக பயிண்டு செய்து கொள்ளலாம். முடிவில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற டைடல் பேஜைக் கிழித்தெடுத்து முதல்வே வைத்து பயிண்டு செய்வித்துக் கொள்க. இனி உத்தாசதக வியாக் கியானம் வெளிவரும். ஐதிஹ்யநிர்வாஹரத்னமாலா என்னுமொரு க்ரந்தம் இதில் ஆரம்பம் செய்து 20 பக்கம்மட்டுமே வெளியிட்டிருந்தோம். அதுவும் இனிப் பூர்த்தி செய்யப் படும். எதுவும் அரை குறையாக நிற்கா தென்பதை அன்பர்கள் அறிக.

பழைய சந்தா பாக்கியுள்ளவர்கள் புது வருடச் சந்தாவையுஞ் சேர்த்து உடனே அனுப்பவேணும். 5—10—50 தேதிக்குள்ளாக அடுத்த வருடச் சந்தாவை அனுப்பாதவர் களுக்குப் பத்திரிகையோ ஸஞ்சிகையோ அனுப்ப இயலாது. ஆகவே அவரவர்கள் விரை வில் சந்தாத் தொகையை அனுப்பித்தரவேண்டும். யாவருமே 10 ரூ. சந்தா செலுத்தி ஸபை மெம்பராகச் சேர்ந்து மாதந்தோறும் பத்திரிகையைப் பெறுவது நலம். அதற்கு ஸௌகரியக் குறைவாகவுள்ளவர்கள் 2—8—0 சந்தா செலுத்தி ஒன்று விட்டொரு மாதம் பத்திரிகை பெறக்கடவர்கள்.

மதராஸ் வாலிகள் மாத்திரம் தாங்கள் செலுத்தும் சந்தாவை "ஸ்ரீமான் கரால பாடி. ராதாகிருஷ்ணய்யா. 147, அண்ணாபிள்ளைத் தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்." என்பவரிடம் செலுத்தலாம். மணியார்டர்கள் யாவும் காஞ்சீபுரம் க்ரந்தமாலா ஆபீஸுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இப்படிக்கு

ராமேனார் ஸத்கிரந்தப்ரகாசந ஸபை,
மதராஸ்.

முக்கியமான அறிவிப்பு.

சேன்னை ஸத்க்ரந்தப்ரகாசந ஸபைக்கு மூன்றாம் வருஷத்து ஆர்டினரி சந்தா ரூ. 15 செலுத் தினவர்களுக்கு இதுவரையில் ஸ்ரீராமாநுஜன் 12 ஸஞ்சிகைகளும் 1, 2, 3, 4 லக்கமிடப்பெற்ற நான்கு புத்தகங்களும் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. 5 லக்கமிடப்பெற்ற ஐந்தாவது புத்தகம் விரைவில் அனுப்பப்படும். அத்தோடு அந்த சந்தா பூர்த்தியாகிவிடும். அடுத்தபடி நான்காம் வருஷ சந்தா ரூ. 10 விரைவில் அனுப்புக.

விவரம் :—க்ரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சீபுரம்.

பத்ரி கைகள் .

—o—

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் விசேஷப்பற்றுள்ளவர்கள் இந்த ஸம்பிரதாயத்திற்குச் சார்பாக நடைபெறும் பத்திரிகைகளை வரவழைத்து வாசிக்க விரும்பக்கூடுமாதலால் அன்னவர்களுக்காக இச்சிறு விளம்பரம் வெளியிடப்படுகிறது.

1. ந்ருஸிம்ஹப்ரியா. ஸ்ரீமதஹோபில மடத்தின் சார்பாக இப்பெயர்ப்பூண்ட பத்ரிகை ஏழெட்டு வருஷமாக மாதந்தோறும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இதில் பல பண்டிதர்கள் எழுதும் வியாஸங்கள் வெளிவருகின்றன.

2. பக்தன். சென்னைத் திருவல்லிக்கேணியிலுள்ள சில பிரமுகர்களால் ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாக ஆரம்பம் செய்யப்பட்ட பத்ரிகை இது. ஆனால் மாதந்தோறும் வெளி வருவதன்று, மூன்று மாதங்களுக்கொருமுறை வெளிவருவதாம். இதிலும் பல பெரியார்களின் வியாஸங்கள் வெளிவருகின்றன.

3. ஜகன்மோகினி. இது திருவல்லிக்கேணியிலிருந்து இப்பத்தைந்து வருஷங்களுக்குமேலாக மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஸம்பாஸித்தமான பத்ரிகை. இது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாய தத்துவங்களை வெளியிடுதற்கென்றே தோன்றியதன்றியும் ஸமயானுசூனமாக அத்தகைய வியாஸங்களும் இதில் வெளிவருவதுண்டு.

4. ஸ்ரீ க்ருஷ்ண. இது ஸமீபகாலத்தில் ஆரம்பமாகி ஆங்கில பாஷையில் நடைபெற்றுவரும் மாதப்பத்திரிகை. புதுக்கோட்டையில் மஹாராஜாஸ்காலேஜில் ப்ரொபஸராய் விளங்கும் ஸ்ரீமான் A. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியர் M. A. அவர்கள் இப்பத்ரிகைக்கு ஆசிரியர். பாம்பே மகாநகரத்தில் வாழும் சில பெரியார்களின் ப்ரோத்ஸாஹனத்தில் இது நடைபெற்றுவருவதாக அறிகிறோம். வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தை நன்கறிந்த பல பெரியார்களின் வியாஸங்கள் இதில் வெளிவருகின்றன. சிறந்த காகிதத்தில் அழகிய அமைப்பில் வெளிவருகின்றது இது.

5. ஹிந்தீ பத்ரிகைகள். வட இந்தியாவில் யுனைடெட் ப்ராவின்ஸில் பரேலி பென்னும் மாநகரத்தில் ஆசார்ய பீடாதிபதி ராகவாசார்ய ரென்பவர் தென்னாட்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ பண்டிதர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்குப் பலமுகமான ப்ரசாரங்கள் செய்து வருகிறார். இவர் ஹிந்தீ பாஷையில் இரண்டு பத்ரிகைகளுக்கு ஸம்பாதகராயிருந்து வருகிறார். (1) ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியா என்னும் பெயராலேயே ஸ்ரீமதஹோபில மடத்தின் சார்பில் ஒரு ஹிந்தீ பத்ரிகையும், (ஸ்ரீ வைஷ்ணவ) ஸம்மேளந பத்ரிகா என்றொரு ஹிந்தீ பத்ரிகையும் மாதந்தோறும் இவர் நடத்தி வருகிறார்.

6. தெலுங்கு பத்ரிகைகள். நமது ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசந ஸபையிலிருந்து ஸ்ரீ ராமாநுஜனென்கிற தமிழ்ப்பத்ரிகை வெளிவருவது போலவே இப்பெயரே கொண்ட தெலுங்கு பத்ரிகையும் மாதந்தோறும் வெளி வருகின்றது பல வருஷங்களாக. இதில், நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கு ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையிலும் தெலுங்கு பாஷையிலும் இரண்டு ப்ரிகைகள் வெளியிடப்பட்டு வருவது விசேஷம். இதுவரையில் 250 பாசரங்களுக்கு வெளிவந்துள்ளது. (2) மேற்கு கோதாவரியைச் சேர்ந்த பெண்டபாடு வென்னும் கிராமத்திலிருந்து

ஸ்ரீவைஷ்ணவ பத்ரிக என்னும் பெயரால் ஒரு தெலுங்கு பத்ரிகை பல வருஷங்களாக வெளி வருகின்றது. (3) கிழக்கு கோதாவரியைச் சேர்ந்த அர்த்தமூர் என்னும் கிராமத்திலிருந்து பக்திநிவேதிக என்னும் பெயரால் ஒரு தெலுங்கு பத்ரிகை ஸமீப காலத்தில் வெளிவரத் தொடங்கியிருக்கின்றது. இப்பத்ரிகையின் ஆசிரியர்கள் ஆந்திர தேசத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மத ப்ரசாரத்தைப் பல வருஷங்களாகப் பல முறைகளில் வெகு முன்னேற்றமாகச் செய்து வருகிறார்கள். இரண்டு மாதங்களுக் கொருமுறை ஒவ்வொரு தலை நகரில் பண்டித பரிஷத்து கூட்டிப் பல பண்டிதர்களைக் கொண்டு உபந்யாஸங்கள் செய்கிறார்கள்.

7. ஸம்ஸ்க்ருத பத்திரிகை. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ஸ்க்ருதாயதத்துவங்களை வெளியிடுதற் கென்றே எம்மால் வைதிகமனோஹரா என்கிற ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகை ஏழுமீட்டு வருஷகாலமாக நடத்தப்பட்டுவருகிறது. ஸம்ஸ்க்ருத பாஷாபிமானிகள் எங்குமே மிகக் குறைந்திருப்பதால், சென்ற வருஷத்திலிருந்து இதை மாதந்தோறும் தவறாமல் நடத்திவர ஸௌகரியமில்லாமல் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கொரு முறையாக நடத்திவருகிறோம். வைஷ்ணவ ஸுதா என்கிற ஹிந்தி பாஷைப் பத்ரிகை எம்மால் பல வருஷங்களாக மாதந்தோறும் நடத்தி வரப்பட்டு வந்தது ஒருவருஷகாலமாக நடத்தப்படவில்லை; அச்சுக்கூடத்தின் ஸௌகரியமில்லாமையும் நம்முடைய அவகாசக்குறைவுமே இதற்குக் காரணம்.

ஷஷ்டி பூர்த்தி நினைவுமாலே.

இப்பத்திரிகையின் ஆசிரியரான ஸ்ரீமத் P. B. A. ஸ்வாமிகளுக்கு இவ்வருஷம் பங்குனித்திங்கள் வி.சாகத்தில் ஷஷ்டியைப் பூர்த்தியாகிறபடியால், நமது ஸ்வாமிகளால் வெகு காலமாக வெளியிடப் பட்டுவரும் வியாக்கியானங்களில் பூர்த்தியடையாமலிருக்கும் பகுதிகளைப் பூர்த்தி செய்கிறதற்கும் இன்னமும் அவசியமான க்ரந்தங்களை வெளியிடுகிறதற்கும் ஷஷ்டிபூர்த்திநினைவுமாலே யென்னும் பெயரால் மாதந்த ஸஞ்சிகை யொன்று நேற்று ஜனவரி மாதத்தில் ஆரம்பம் செய்யப்பட்டு மூன்று ஸஞ்சிகைகள் வெளியாயின. ஒவ்வொரு ஸஞ்சிகையிலும் 60 பக்கங்கள் வெளியிடப்படுவதென்று நியமம் கொண்டு அப்படியே 3 ஸஞ்சிகைகளில் 180 பக்கங்கள் வெளியிடப்பட்டன. ஆனால், பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய வியாக்கியானங்களும் மற்றும் வெளியிடவேண்டிய நூல்களும் விசேஷமாக இருப்பதனால் 180 பக்கம் என்கிற கணக்கில் வெளியிட்டுப் பயனில்லை யென்றும், ஸஞ்சிகைகளாக வெளியிடுவதிலும் த்ருப்தியில்லை யென்றும் தெரிந்து ஒவ்வொரு க்ரந்தமாகவே முடித்து வெளியிடுதல் நலமென்று நிச்சயித்து அப்பணி விரைவாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்நினைவுமாலையின் முதல் மலராகப் பூர்வாசார்யவைபவமும், இரண்டாவது மலராக நித்யாநுஸந்தேய ஸ்தோத்ரமாலாவும் [இதில் மிக அவசியமான 17 ஸ்தோத்ரங்கள் மிக விளக்கமான உரையுடனுள்ளன]—சென்ற மாதத்தில் வெளியிடப்பட்டன. இவை காஞ்சிபுரம் க்ரந்தமாலா ஆபீஸிலும் மதராஸில் [கீழ்க்கண்ட விலாஸமுள்ள] அடியேனிடத்திலும் கிடைக்கும். திருவாய்மொழி எட்டாம்பத்துக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் திவ்யார்த்த தீபிகையுரை ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தவவியாக்கியானமும் அச்சாகி முடிந்திருக்கின்றன. அவை அடுத்த வாரத்தில் வெளியாகும். திருவாய்மொழி ஒன்பதாம்பத்து பத்தாம்பத்துக்களின்

திவ்யார்த்த தீபிகையுரையும் அச்சாகி அனேகமாக முடியுந்தருவாயிலிருக்கின்றது. பெரும்பாலும் மாதந்தோறும் ஒவ்வொரு புத்தகம் வெளிந்துவரும். எருப்பமுள்ளவர்கள், அடியேனுக்கோ, காஞ்சிபுரம் க்ரந்தமாலையாபிஸுக்கோ எழுதித் தருவித்துக் கொள்ளலாம்.

சென்ற ஜனவரி பிப்ரவரி மார்ச்சு மாதங்களில் வெளிவந்த இந்தினைவுமாலையின் மூன்று ஸஞ்சிகைகள் யார்யாரிடமுள்ளனவோ அவாவர்கள் அவற்றை மறவாமல் காஞ்சிபுரம் க்ரந்தமாலா ஆபீஸில் அனுப்பிவைத்துப் பூர்த்தியான புத்தகங்களாகவே பெற்றுக் கொள்வார்களாக.

இதற்காக டொனேஷனும் உபகரிக்குமவர்களுக்கு ஷே புத்தகங்கள் போஸ்டு மூலம் தவறாது வந்து சேரும். அப்போதப்போது விலைகொடுத்து வாங்கிக்கொள்ள விரும்ப முடையவர்கள் தங்கள் பெயர்களை ஆபீஸில் பதிவுசெய்துவைப்பது நலம்.

7—9—50

இப்படிக்கு,
பண்டிட் P. R. வரதாசாரியன்,
15, தங்கசாலைத்தெரு, P. T. மதராஸ்—3.

முக்கியமான மனப்பழக்கம்

எம்பெருமானாரைப் போற்றும் மக்களாக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் ஜனிக்கும் பாக்கியம் பெற்ற மஹான்களுக்கு இவ்விஷயம் தெரிவிக்கவேண்டிய அவசியமில்லையாயினும் நாம் நம்முடைய சாபலத்தினால் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம். பகவத் விஷய ரஹஸ்யாதி க்ரந்த காலசேஷபங்களில் ஊற்றமில்லாதவர்கள் எப்படி யிருந்தாலும் கேள்வியில்லை; அதில் ஊற்றமுள்ளவர்கள் மிக முக்கியமாக ஒருவகை மனப்பழக்கம் செய்து கொள்ளவே வேண் டும். அஃதாவதென்னென்னில்; நம்மைப்பற்றிப் பிறர் குற்றமாகவோ குறையாதவோ எது கூறினாலும் சித்தத்தில் சிறிதும் விகாரமின்றியே உல்லாஸமாக விருக்கப் பழக வேண் டும். உண்மையில் நம்மிடத்தில் குணங்கள் மெலிந்து தோஷங்களே மலிந்து கிடக்குமாத லால் அப்படிப்பட்ட தோஷங்களை நேரிலோ மறைவிலோ எடுத்துரைப்பார்களால் அவர்களை நாம் நமக்கு மஹோபகாரம் செய்தவர்களாக நினைக்க வேண்டும். “குணக்ஷதலிபிக்ரமாத்” என்று வேதாந்த தேசிகன் பணித்த முறையில் நம்மிடத்தில் ஸ்வல்ப குணங்களு மிருக்கலாம். அதைப் பிறர் பாராட்டிப் புகலவேண்டுமென்று நாம் ஆசைப்படுவது தகுதியன்று.

குற்றத்தைக் குற்றமாகவும் நற்றத்தை நற்றமாகவும் கொள்வதைவிட, குற்றத்தையு ம் நற்றமாகக் கொள்வதே நலமென்று பெரியார் கூறுவதால் இத்தகைய நலம்வாய்ந்த சில மஹான்கள் தம்முடைய வாதஸல்ய குணத்தின் மஹிமையினால் குற்றங்களில் சிறிதும் கண் வைத்திடாமல் நற்றமாகவே பாராட்டிப் புகழ்வார்களெனினும் அந்தப் புகழ்ச்சியில் நாம் மயங்கிவிடக்கூடாது. ‘இவர்கள் நம்மிடத்தி லில்லாதவற்றை ஏறிட்டுக் கொண்டாடு கிறார்கள்’ என்றே நாம் உள்ளபடி நினைக்க வேண்டும். குற்றங்குறைகளைக் கூறு மவர்களே ஸத்யவாதிகள். நம்மீது பிறர்கூறுகிற குற்றங்குறைகள் உண்மையாக நம்மிடத் தில் இல்லையென்று நாம் நினைக்கக்கூடும். ஆனால் அப்படி நினைப்பது தவறு; நம்மிடத்தில் இல்லாதவற்றைப் பிறர் சொல்லார்கள் என்றும், நமக்குந்தெரியாதபடி நம்மிடத்தில் இருப் பவைகளையே பிறர் தெரிந்து சொல்லுகிறார்கள் என்றும் நாம் நினைக்கவேண்டும்.

எதற்காக இப்படி நினைப்பது? நம்முடைய குற்றமோ நற்றமோ நமக்குத் தெரியாமலிருக்குமோ? பிறர் பொருமையினாலும் மற்றும் பலவகைக் காரணங்களினாலும் நம்மீது சில பல குற்றங்களை ஏறிட்டுக் கூறினால் அவற்றை நாம் எதற்காக இசையவேண்டும்? உள்ள குற்றமாயிருந்தால் இசைந்து கொள்வோம்; இல்லாது ஏறிட்டுக் கூறுகிற குற்றமாயிருந்தால் மறுப்போம்—என்று இங்ஙனே சிலர் வாதம் செய்யக்கூடும். அன்னவர்களுக்கு நாம் சொல்லுவதாவது, “உள்ள குற்றமாயிருந்தால் இசைந்து கொள்வோம்” என்று இவ்வளவாவது சொல்லுகிறீர்களே, இதுவே பரமானந்தம்; உள்ள குற்றங்களையும் இல்லை செய்வார் மலிந்த இவ்வுலகில் உள்ள குற்றங்களை உள்ளபடி ஒப்புக்கொள்வார் சிலராவது தேறினால் ஈதொப்பதின்ப முண்டோ? இல்லாது ஏறிட்டுக் கூறுகிற குற்றங்களை நீங்கள் மறுத்துக்கூறினாலும் உள்ள குற்றங்களையாவது ஒப்புக்கொள்வதற்காக உகக்கிறோம் என்பதே.

ஆனால், உண்மையில் நம்மிடத்து இல்லாத குற்றங்குறைகளைப் பிறர் ஏறிட்டுக் கூறுகிறார்களென்று நினைப்பது மிகவும் தவறு. வேதாந்த தேசிகன் ஸுபாஷித நீவியில் ஓர் அற்புதமான ஸுபாஷிதம் பணித்துள்ளார்; அதாவது, * வஸுததி வரெஷு- ஷொஷாநு சலதொவி, ஸதொவி நெவம-ணாநு! விவஸீதபிடி- ஸுஷிநு உஹிபா மொஹாஜந லெஷஷு-பச்யதி பரேஷு- தோஷாந் அஸதோபி, ஸதோபி நைவ குணக், லிபரீதமிதம் ஸ்வ ஸ்மிந் மஹிமா மோஹாஞ்ஜநஸ்யைஷ: * என்பதாம். இதன் பொருளாவது, பிறரிடத்தில் எவ்வளவு குணமிருந்தாலும் அவற்றை நாம் தெரிந்து கொள்வது கிடையாது; அவர்களிடத்தில் தோஷம் இல்லாவிடினும் அது மலைமலையா யிருப்பதாகத் தெரிந்து கொள்ளுகிறோம்; இது ஸ்வாத்ம விஷயத்தில் லிபரீதமாகிறது; (அதாவது) நம்மிடத்தில் மலை மலையாக தோஷங்களிருந்தாலும் அவற்றிலொன்றுகூட நாம் தெரிந்து கொள்வதில்லை; குணம் லவஸேசமும் இல்லாதிருந்தாலும் குணக்கடலாகவே நம்மை நாம் நினைத்துக் கொள்ளுகிறோம்— என்பதாம். இது அதிசயோக்தியன்று. யதார்த்த கீர்த்தனமே. நம்மிடத்துள்ள குற்றங்குறைகளை நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியாதபடி மாயை மறைக்கிறபடியால் பிறர் வாயிலிருந்தே இவற்றை நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதாகிறது. பிறர் பொருமையினால் ஏறிட்டுக் கூறுவதாகவே யிருக்கட்டும். பிறர்க்கு நம்மீது பொருமையிருப்பதாகவும் நம்முடைய குணங்களையெல்லாம் அவர்கள் தோஷமாக மாற்றிப் பிதற்றுவதாகவும் நாம் நினைக்கவே கூடாது. இப்படி நினைத்தோமாகில் அது நம்முடைய மிகுந்த ப்ரமமேயாகும். கீழே உதாஹரித்த ஸுபாஷிதத்திற் கண்டபடி மோஹாஞ்ஜனத்தின் மஹிமையே யிது என்று திண்ணமாக எண்ணவேண்டும்.

சிலர் நம்மைத் தாஷித்ததனால் நம்முடைய கிரீடம் கீழே விழுந்துவிடுமாவென்று இதையே மிகவும் ஆலோசிக்கவேண்டும். உண்மையில் நமக்கொரு கிரீடம் உள்ளதா இல்லையா என்கிற ஆராய்ச்சி வேண்டா; பெரிய தொரு கிரீடம் நவரத்னகசிதமானது நம் தலையில் ஏறியிருப்பதாகவே வைத்துக் கொள்வோம். அது சிலருடைய தூஷணைகளினால் சிதைந்தொழியுமாமென்று விமர்சிக்கவேண்டும். உள்ள குற்றங்களையோ இல்லாத குற்றங்களையோ பிறர் எவ்வளவும் சொல்லி ஊரும் நாடு முலகமு மெங்கும் பிரசாரம் செய்யட்டுமே. அதனால் நமக்கென்ன நஷ்டமென்று சிறிது சிந்திக்கவேண்டாமா?

த்ருஷ்டத்தில் நஷ்டமென்றும், அத்ருஷ்டத்தில் நஷ்டமென்றும் நஷ்டம் இரண்டு வகைப்படும். ஆமுத்தமிக புருஷார்த்தத்தில் கெடுதிவிளைவது அத்ருஷ்டத்தில் நஷ்டமெனப்படும். அப்படிப்பட்ட நஷ்டத்தை இவர்கள் செய்யும் தூஷணைகள் சிறிதும் உண்டுபண்ண

மாட்டா வென்பது திண்ணம். இனி, த்ருஷ்டத்தில் நஷ்டமாவது, இவ்வுலகில் சிலர் நம் மிடத்தில் கௌரவம் வைத்திருந்தால் அது மாறும்படியாகச் செய்வது, யாரேனும் கிலர் நமக்குப் பொருளுதவி செய்வதாயிருந்தால் அதைத் தவிர்ப்பது.....ஆக இப்படிப்பட்ட சில நஷ்டங்கள் நேருவதே த்ருஷ்டத்தில் நஷ்டமெனப்படும். சிலருடைய தூஷணைகளினால் இப்படிப்பட்ட நஷ்டம் நமக்கு நேர்ந்து விடுகிறதென்றே வைத்துக்கொள்வோம். இது நாம் ஆவலோடு கோரவேண்டிய நஷ்டமல்லவா? பிறருடைய தூஷணைகளுக்கு எவ்வளவு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்றறியாமல் அவற்றிலே மதிப்புவைத்து மனவேறுபாடு கொள் கின்றவர்கள் மதுஷ்யகோடியிற் சேர்ந்தவர்களாவர்களா? அன்னவர்கள் செய்யும் கௌரவமும் ஸத்காரமும் நமக்கு ஏதுக்கு? இந்த நஷ்டத்தைப் பரமஸாபமாகவன்றோ நினைக்கவேண்டும், இப்படிப்பட்ட லாபத்தைப் பெறுவிக்கின்ற வார்த்தைகளை வாரி யிறைக்குமவர்கள் நமக்கு மஹோபகாரகர்களென்றல்லவோ கருதத்தக்கவர்கள். அவர்களைத் தோஷிகளென்று நாம் நினைப்பது மருளல்லவா?

அன்றியும், தூஷிக்குமவர்கள் எவ்விதமான குற்றங்குறைகளைச் சொல்லித் தூஷிக் கிறார்களென்று பார்க்கவேண்டும். இவ்வுலகத்தவர்களிடத்திலே எங்கும் ஸம்பாவிதங்களான தோஷங்களைச் சொல்லித் தூஷிப்பார்களேயன்றி, அஸம்பாவிதமாய் அபூர்வமான சில தோஷங்களைச் சொல்லி நிந்திக்கமுடியாதன்றோ. ஸ்ரீ ராமக்ருஷ்ண பகவந் மூர்த்திகளிடத் தும், ஸர்வலோக பூஜிதர்களாய் விளங்கின பூர்வாசாரியர்களிடத்தும் இன்றைக்கும் பலர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற தூஷணைகளுக்கு ஸஜாதீயங்களான தூஷணையே யன்றோ நம்மிடத்தும் சொல்லவல்லார். பெரியார்களுக்குக் கிடைத்த ஸத்காரங்களே நமக்கும் கிடைத்தால் இது நமக்கொரு பெருமையென்று நாம் நினைக்கவேண்டாமா? ஸர்வஜன ப்ரத்யக்ஷமாக எவ்வளவோ தவறுகளை நிச்சலும் செய்துபோருகின்ற வழிப்போக்கர்களைப் பற்றி ஒன்றும் வாய் திறவாமல் பெருமதிப்பாளர்களைப் பற்றியேயன்றோ தூஷிக்க ருசி கிளர்கின்றது தூஷகர்களுக்கு.....இங்ஙனே பல விஷயங்களை யாராய்ந்தால் குற்றங்குறை கள் கூறுவார் பக்கலில் நாம் மிகவும் க்ருதஜ்ஞதை செலுத்தவேண்டுமே யல்லது சிறிதும் வெறுப்புக்கொள்ள இடமில்லை.

*காவ்யஸாஸூத்ரநாஷெ ந காவ்யோ மஹதி வீரதாடி—காவ்யசாஸ்த்ரவினோதேந காலோ கச்சதி தீமதாம் * என்றபடி காவ்ய சாஸ்த்ரவ்யாஸங்கங்களினால் மஹான்கள் போதைப் போக்காநின்றால் அங்ஙனே போதுபோக்க பாக்கியமற்றவர்கள் தங்கள் போதை எப்படித் தான் போக்குவது? 'அவனப்படி, இவனிப்படி' என்று எதையாபது சொல்லித்தானே போதைப் போக்கித் தொலைக்கவேண்டும். ஏதோ வெருவிதத்தில் அவர்களும் மஹான் களையே சிந்தையிலும் வாயிலும் கொண்டிருந்து புனிதர்களாகிறார்கள் என்று உகப்பதல் லவா உரியது. ஆகவே தூஷகர்களென்று சிலரை நாம் வெறுப்பது சிறிதும் பொருந்தாது.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட மனப்பழக்கம் எளிதில் தேருது. அபியாயமாய்த் தூஷிக் கிறார்களே யென்று கோபதாபங்களே மிகமிகவுண்டாகும். அப்படிப்பட்ட ஸந்தர்ப்பங் களில், இதுவரை நாம் கீழே விவரித்த விஷயங்களையெல்லாம் ஆர அமா நெஞ்சிற்கொண்டு விவேக சக்தியைச் சிறிது பயன்படச் செய்தால் அதற்கு மேற்பட்ட ஆத்மானந்தமில்லை யாகும். நாம் செய்துகொள்ளவேண்டிய மனப்பழக்கங்களில் இதுவே முதன்மை பெற்றுச் சிறக்கும். இங்ஙனே பழகினாரை ஒருவரும் வெல்லவில்லார். ... (*)

லௌகிக வ்யவஹாரங்கள்.

உலகில் எங்கும் ஒரே வகையாகப் பல வ்யவஹாரங்கள் சிதைந்து காண்கின்றன. அந்தவ்யவஹாரச் சொற்களின் உண்மை வடிவம் என்ன? என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து வெளியிடவேணுமென்கிற விருப்பம் நமக்குள்ளது. அப்போதப்போது நினைவுக்கு வருகின்றவற்றைப்பற்றின ஆராய்ச்சிகளை முறையே வெளியிட்டு வருவோம்.

“ஸ்வாமி திருவுள்ளத்தில் என்ன சீதளம்?” என்றும், “ஸ்வாமி திருவுள்ளத்தில் ஏதோ சீதளம் ஏற்பட்டாப்போலிருக்கிறது” என்றும் இப்படி பலரும் பல விடங்களிலும் பேசிவருகிறார்கள். கோபம் என்னும் பொருளை விவக்ஷித்து சீதளமென்று ப்ரயோகம் செய்துவருகிறார்கள். குளிர்ச்சியென்னும் பொருளதான சீதளமென்கிற சொல்லுக்கு கோபம் எப்படி பொருளாகுமென்று விமர்சிக்கவேண்டும். உண்மையென்னவென்னில், சீற்றம் என்னுஞ்சொல் அனைவருமறிந்ததே. அதற்குக் கோபமென்கிற பொருள் ப்ரஸித்தமானதே. அச்சொல்லை சீத்தம் என்று வழங்கிவந்தார்கள். அது சீதமாய் சீதளமாயிற்று. இதுவே உண்மை. சிலர் கூறுவது என்னவென்றால், தேஹத்தில் உஷ்ணம் அதிகமானால் அது சீதளமாகப் பரிணமிக்குமாம்; அது கெடுதலாம். ஆகவே சீதள மென்பதே உண்மையான சொல்வடிவமாயிருக்கலாமென்று. ப்ருஷ்டதாடநாத் தந்தபங்க: என்கிற வொரு வார்த்தை வடமொழிப் புலவர்கள் சொல்லுவதுண்டு; அதுவே இங்கு நினைவுக்கு வரும். ஆயுர்வேத ஸித்தமான அந்த சீதளத்திற்கும் “ஸ்வாமி திருவுள்ளத்தில் என்ன சீதளம்?” என்கிற வார்த்தையிலுள்ள சீதளச் சொல்லுக்கும் யாதொரு ஸம்பந்தமுமில்லையென்பதை அறிவுடையார் அறிவர்கள். சீற்றமென்னுஞ் சொல்லே க்ராம்யச் சிதைவாய் சீதளமாகி அதுவே விமர்ச சக்தியற்றவர்களின் வாக்கிலும் புகுந்து வருகின்றது.

(2)

ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் திருமாளிகைகளில் கல்யாணம் நடக்குமிடத்து, பச்சைக்கல் யாணத்தினன்று அத்யாபகர்கள் நாச்சியார் திருமொழியில் வாரணமாயிரம் பதிகத்துடன் சீர்பாடல் பாடுவதென்றொரு பத்ததியுண்டு; அப்போது, “சீர்பாடி களிமண்பாடப்போமே” என்று நீட்டுவதைப் பெரும்பாலும் அனைவரும் கேட்டிருப்பார்கள். அந்த வாக்கியத்தின் உண்மையான ஆதுபூர்வி எப்படிப்பட்டதென்று விமர்சிக்கவேண்டுமெனும் ப்ராப்தம். “களிமண்பாடப்போமே” என்பது ஸம்பத்தமான வாக்கியமன்று என்பதை யாவருமறிவர். உண்மையான வாக்கியம் விகாரமுற்றிருக்கிற தென்பதை விவேகிகள் அறிந்திருப்பார்கள். அவ்வுண்மைவாக்கியம் என்ன வென்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா? “சீர்பாடித் தளிர் பண்படுப்போமே” என்றிருக்கலாமென்பர் சிலர். “சீர்பாடித் தனுவம் பிடிப்போமே” என்றிருந்த தென்பர் சிலர். ஒவ்வொரு சீர்பாடலுக்கும் அத்யாபகர்கள் தனுவம் பிடித்துத் தாம்பூலம் பெறுதல் சிலஜூர்களில் வழக்கமாம்; அதையிட்டு “சீர்பாடித் தனுவம் பிடிப்போமே” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்களென்றும், அதுதான் களிமண்பாடப்போமே யென்று மாற்றிவிட்ட தென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதெல்லாம் உண்மையன்று. “சீர்பாடிக் களியின் களிப்போமே” என்பது தான் உண்மை வடிவம். ‘சீர்பாடல் பாடி நீங்கள் ஸந்தோஷப்படுங்கள், நாங்களும் ஸந்தோஷப்படுகிறோம், என்றபடி. இந்த வாக்கியத்தை இசையிலே நீட்டிச் சொல்லும்போது களியின்கா ளிப்போமே என்று சொல்லிக்

கொண்டு வந்தார்கள் முன்னவர். நாளடைவில் களிமண்பாவாகவும் டப்போமே யாகவும் விகாரத்தைப் பெற்றொழிந்தது.

(3)

எங்கும் திவ்யப்பந்தம் தொடங்கும்போது ஸாதித்தருளாய் என்றோ ஸாதித்தருள என்றோ தொடக்கக்காரர் கைகூப்பிச் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு தனியன்களையோ பாசாங் களையோ சொல்லுவது வழக்கமாகக் காண்கிறது. ஸாதித்தருளவென்கிறவிது யாரை நோக்கிச் சொல்லுகிறதென்று கேள்வி பிறக்குமே ; கோஷ்டியில் பல பெரியோர்கள் எழுந் தருளியிருக்க, ஸஹஸா ஒருவர் ஆரம்பம் செய்வது தருதியன்றாதலால் நியமனம் ஸாதித் தருளவேணுமென்று அப்பெரியார்களை நோக்கிப் பிரார்த்தித்துத் தொடங்குகிறபடியென்று மஹான்கள் பணிக்கக் கேட்டிருக்கிறோம். பல திவ்ய தேசங்களில் ஸாதித்தருள வென்று அல்லாமல் சாய்த்தருள வென்றே சொல்லப் பெரும்பாலும் கேட்டுவருகிறபடியால் எம்பெருமானை நோக்கித் திருச் செவியசாய்த்தருளவேணுமென வேண்டி ஆரம்பம் செய்வ தாகக் கொள்ளலாமென்று ஒரு பெரியார் பணித்தார். “மெய்நின்று கேட்டருளாய் அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே” என்கிற ஆழ்வார்பாசரத்திற்குப் பொருந்தியிருக்கு மிது. ஆனாலும் இதை ஒரு ரஸமான வார்த்தையாகக் கொள்ளலாமேயன்றி இதுதான் உண்மைச் சொல்வடிவமென்று கொள்ளலாகாதென்பது பலருடைய கருத்து.

நோய்களின் சிகிதையை.

சரீரம் தோன்றும் போதே வியாதிகளும் கூடவே தோன்றுகின்றன. “உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி” என்கிறார்கள். வியாதியில்லாத சரீரமே இருக்கமுடியாது. பூர்வாசாரியர்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளில் “பைசல் கைசு, நோய் முக்கைசு” என்கிற வொரு திவ்ய ஸூக்தியைக் காண்கிறோம். பைசல் என்றது பயல் என்றபடி ; கைசு என்றது கையது என்றபடி. [குழந்தை ஒரு சாணுள்ளது ; அக்குழந்தைக்கு நோய் மூன்று சாணுள்ளது] என்பது கருத்து. உடல் தோன்றியது முதலாக மாடும் வரையில் வியாதி களுக்கு வசப்பட்டேயிருக்குமென்று அனுபவத்தாலும் திண்ணமாக அறிகிறோம்.

வியாதிகளோ பலவகைப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுக்கெல்லாம் பலவகையான மருந்துகளும் அநாதிகாலமாகவே யேற்பட்டிருக்கின்றன. ஆயுர்வேத சாஸ்திரமென்பது இன்று நேற்று தோன்றியதன்று. மேல் நாட்டினர் பலவகையான சிகிதையை முறைகளை யும் மருந்துகளையும் கண்டு பிடித்து வெற்றிபெற்று வருகிறார்கள். இப்நமும் நாள்தோறும் புதியபுதிய மருந்துகளும் சிகிதஸாப்காரங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவருகின்றன வென் றும் கேள்விப்படுகிறோம். மருந்து ஸ்வீகரித்தவுடனே வியாதி தணிய ஆரம்பிக்கிற தென் பதையும் அனுபவத்தில் பார்த்துவருகிறோம். ஆகவே வைத்ய முறைகளில் நாம் வெறுப்பும் அவநம்பிக்கையும் கொள்ளக்காரணமில்லை. இது இப்படி நிற்க.

இளமை தொடங்கி அடியேனுக்குள்ள எண்ணத்தையும் அநுபவத்தையும் இங்குத் தெரிவிக்க விருப்பமுண்டாகிறது. அடியேனுக்கு மிக்க இளம்பிராயம் ; ஏழெட்டு வயது இருக்கலாம். அப்போது ஒரு நாள் கடினமான ஜூரம் தோன்றியது. இரண்டு மூன்று நாட்களுள் அது மிகமிக அதிகரித்தது. என் மாதாவும் மாதாமணி பிதா மணிகளும் ஏதோ

கை மருந்தைத் தேனில் குழைத்துக் கொடுத்து வருகிறார்கள். கவலைக்கிடமான நிலைமையுண்டாகியும் திருத்தகப்பனார் சிகிதனையில் சிறிதும் ஊக்கங்கொள்ளவில்லை. 'ஏகபுத்ரா சிறீரே, இப்படியும் உபேகையாயிருக்கலாமா?' என்று பலரும் வந்து சொல்லுகிறார்கள். 'தருந்த டாக்டர்களை யழைத்துக் காட்டக் கூடாதா?' என்றும் ஆப்தர்கள் பலர் கண்ணீர்ப் பெருக்குடன் சொல்லுகிறார்கள். அப்போது திருத்தகப்பனார் அவர்களுக்குக் கூறிய மறுமொழி அடியேனுக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. இன்று நேற்று போலிருக்கிறது. "நோயும் தீட்டும் ஒன்று" என்றார். அதற்கு வியாக்கியானமும் தாமே செய்தார்; பங்காளிகள் முதலானோடைய ஜனனமாண காலங்களில் தொண்ணூறு நாழிகைத் தீட்டு, மூன்று நாளைத்தீட்டு, பத்து நாளைத் தீட்டு என்றிப்படி ஆசௌசம் நேர்கின்றது. ஸ்திரீகளுக்கு முப்பது நாளைத்தீட்டு, நாற்பது நாளைத் தீட்டு என்று முண்டாகிறது. இப்படிப்பட்ட தீட்டுகளுக்குக் காலத்தால் பரிஹாரமேதவிர மருந்தினால் பரிஹாரமுண்டோ? தீட்டு கழியவேண்டிய நாளில் அது தன்னடையே கழியக்கூடுமேயல்லது மருந்து ஸ்வீகரித்துக் கழிக்கக் கூடியதன்றே. அப்படியே வியாதிகளும் காலத்தினால் கழியக் கூடியவைகளே. ஆனால் ஒரு வாகியுண்டு; தீட்டு நேர்ந்தால் இன்ன நாளில் இது கழியக்கூடியதென்ற நிச்சய வுணர்ச்சி நமக்கு வலிதாகவுண்டு. வியாதிகள் நேர்ந்தால் அது கழியுங்காலம் நிச்சயித்துக் கொள்ளமுடியாமலிருக்கின்றது. இதுவே வாகி. மற்றொரு வாகியுமுண்டு; நேருகிற தீட்டுகள் குறித்த காலத்தில் அவசியம் நீங்கி விடுமென்கிற நம்பிக்கையுண்டு. வியாதிகள் விஷயத்தில் அது கிடையாது. என்னுயிர் விஷயங்களை அடியேனுடைய இளமையில் திருத்தகப்பனார் கூறியது பசுமரத்தாணிபோல் நெஞ்சில் பதிந்திருப்பதனால் எப்படிப்பட்ட நிலைமையிலும் மருந்து ஸ்வீகரிக்க அடியேனுக்கு விருப்பம் பிறப்பதில்லை.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தோலின் மேல் தோன்றும் விரணங்களுக்கு சிகிதனை அவசிய மென்று நினைக்கலாம். உள்ளே ஏற்படும் வியாதிகளுக்கு ஔஷதங்களை உபயோகப்படுத்தாமலிருக்கலாமென்பதே இளமை தொடங்கி அடியேனுடைய எண்ணமும் அப்யாஸமும். ஔஷதப்ரயோகங்களினால் வியாதி தணிந்து போவதைப் பலர் அனுபவத்தில் கண்டிருப்பதுபோலவே அடியேனும் ஒரு மருந்து மில்லாமல் நோய் தணிவதை ஸ்வாநுபவத்தில் பலகால் கண்டிருக்கிறேன். ஔஷதஸேவை பண்ணியும் பலரிடத்தில் அது நிஷ்ப்பலமாகிற தென்பதை யாரும் அபலாபம் செய்யமுடியாதன்றே. ஆகவே ஔஷத ஸேவை பண்ணாததனால் மாணமும் மாணபர்யாயமான கஷ்டமும் நேர்ந்துவிடும் என்கிற வார்த்தைக்கும் அவகாசமில்லை. இவ்விஷயத்தில் ஸாதகமாகவோ பாதகமாகவோ அன்பர்கள் எழுதியனுப்பும் வியாஸங்களை யாதரிப்போம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

வைதிக வித்யைகளின் தூர்தசை.

ப்ராஹ்மண ஜாதியிற் பிறந்தவர்கள் நூற்றில் ஒருவரிருவராவது வேதமோதுவது வழக்கம். அப்படியே ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் ஜனித்தவர்கள் நூற்றில் ஒருவரிருவராவது தமிழ் வேதமாகிய திவ்யப்ரபந்தங்களை யோதுவது வழக்கம். ஒவ்வொரு ஊரிலும் சில சில விடங்களிலாவது வேதாத்யயநத்வநி விச்சேதமடையாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததுண்டு. பிராமணர்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் பெரும்பாலும் வியாபாரங்களிலும் உத்யோகங்களிலும் சென்றுவிட்டாலுங்கூட வைதிக ஸந்ததிகள் முலைமுடுக்குகளில்

வேதாத்யயந பரம்பரையை நிரந்தரமாக நடத்திவந்ததுண்டு. பத்திருபது வருஷ காலமாக இந்த பத்தறி மிகவும் மழுங்கி வருகின்றது. அக்ரஹாரங்களில் சிலவிடங்களில் வேதாத்யயந கோஷமும் சிலவிடங்களில் திவ்யப்ரபந்தாத்யயந கோஷமும் செவிக்கினிதாசுச் செவிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இப்போது அதெல்லாம் கனவு கண்டாப்போலாய்கிட்டது. கிராப்புமும் முக ஸ்ஞானமும்வாத பிராமணப்பிள்ளைகள் தேடிப்பிடிக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். சிகாயஜ்ஞோபவிதங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சிலரும் வேத நோத வெட்கப்படுகிறார்கள். 'கண்டம் சுஷ்கமாகும்படி வேத மோதுவதனால் ஒற்றைக் காசுக்கு வழியுண்டா?' என்று கூசாமல் கேட்பவர்களே எங்கும் அலிந்துவிட்டார்கள்.

வேத மோதுகிற கதை கிடக்கட்டும். தர்க்க விபாகரணாதி சாஸ்த்ரங்களையும் காவ்ய நாடகாலங்காராதி ஸாஹித்யகார்த்தங்களையும் பிராசீனபத்தியில் வாசிப்பவர்கள் தாம் உண்டோவென்று பார்த்தால் ஒருவரிருவர்கூட ஒரிடத்திலும் தேற மாட்டார்கள். சிரோமணி பரீக்ஷை யென்று ஒன்று ஏற்பட்ட பிறகு தலைகாலில்லாமல் சில புத்தகங்களை வாசித்து ஒன்றிலும் ஆழ்ந்த ஞானமில்லாமல் சிரோமணி பட்டம் பெற்றவுடனே உத்யோகங்களுக்கு முயற்சி செய்வதும், அந்த முயற்சி பலித்துவிட்டால் கிடைக்கிற பொருளைக் கொண்டு தேஹயாத்திரை நடத்திக்கொண்டு போதைப் போக்குவதும் இவ்வளவே பெரும்பாலும் எங்குங் காண்பதாகும். ஸாமான்ய சாஸ்த்ரங்களை வாசிப்பதென்பது வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தின் தெளிவுக்காக ஏற்பட்டதே யொழிய அது ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமன்று. இக்காலத்தில் வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தைப் பொருள்படுத்துவார் இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. "அதனால் என்ன ப்ரயோஜனம்?" என்கிற கேள்வியே ஒவ்வொருவர் வாயிலும் வருவதாயிற்று. ப்ரயோஜனத்திற்கு ப்ரயோஜனம் கேட்டால் யாரால் விடையிறுக்கமுடியும். நாம் தேஹ போஷணம் செய்வது எதற்காகவென்று கேட்டால் உண்ணாயான விடையிறுக்க ஒருவராவது முன் வருவரோ?

"செவிக்குணவில்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றுக்கு மீயப்படும்" என்றார் குறளாசிரியர். செவியுணவு கொள்வதே முக்கியமென்றும் அதற்கு அங்கமாகவே வயிற்றுணவு கொள்ளவேண்டுமென்றும் இதனால் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. வயிற்றுண்ணவு முக்கியமாகக் கொண்டு மற்றவற்றையெல்லாம் அதற்கு உறுப்பாகக் கொள்வார்க்கு நாம் என்ன சொல்ல முடியும்? * ஸு-ஹ-க்ஷிதம் நவ்ய-தி-வாதி கி-வி-கி-பு-பு-க்ஷிதம் ந ப்ரதிபாதி கிஞ்சித் * என்றொரு வார்த்தையுண்டு. 'பசியுள்ளவனுக்கு எதுவுமே தோன்றுது' என்பது இதன் பொருள். வயிற்றுக்கு விடைசொன்ன பிறகே எதுவும் கவனிக்க முடியுமாதலால் அவரவர்கள் தேஹ யாத்திரையை முக்கியமாக நோக்குவதில் குறை கூறவு மொண்ணாது. காலமோ மிகவும் கடினமாகவுள்ளது. 10, 15 ரூபாயில் தேஹயாத்திரை நிர்வஹித்தவனுக்கு இக்காலத்தில் நூறு ரூபாயிருந்தாலும் போதவில்லை யென்பது வாஸ்தவம். வேதாத்யயனமும் வேதாந்த காலக்ஷேபங்களும் செய்து கொண்டிருந்தால் வயிற்றுக்கு என்னாகும்? என்கிற கேள்வி அதுசிறிதமென்று நாம் நினைக்க முடியுமா? அது உசிதமான கேள்வியே. வைதிக வித்யாப்யாஸங்கள் மலினமாய் விடுகிறதே யென்கிற நிர்வேதத்தை நாம் வெளியிடாமலிருக்க முடியவில்லை.

பண்டைக்காலத்தில் வைதிகவித்யைகளுக்கு மாஹா ராஜாக்களின் ஆதரவு அதிகமாயிருந்தது. அதனாலேயே அந்த வித்யை தழைத் தோங்கிவந்தது. இக்காலத்தில் இதை ஆதரிப்பாரில்லை. ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. (மைஸூர்) ஸ்ரீ பரகாலஸ்ரமி, ஸ்ரீமத் அஜேஹா

பிலமடாதிபதிகளான அழகியசிங்கர் ஸ்வாமிபோல்வார் வைதிக வித்யையின் பெருமையை யுணர்ந்தவர்களாகையால் ஸ்ரீ பாஷ்யாதி காலசேஷபங்கள் செய்யும் வித்யார்த்திகளுக்கு போஜனமளித்தும் விசேஷ ஸம்பாவினையளித்தும் ஆதரித்தாலுங்கூட அதிகாரிகள் அருமைப் படுகிறார்கள். சிலர் அதிகாரிகளாக வந்துசேர்ந்தாலும் அவர்களின் ஞாபகமெல்லாம் உத்யோக முயற்சியிலேயே யுள்ளதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஹிந்தீபாஷையில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு ஆங்காங்கு உத்யோகங்கள் கிடைக்கின்றனவாம். அதற்குரிய பல பரீட்சைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவாம், பலரும் அந்தப் பரீட்சைகளுக்குப் பாடங்கள் வாசிப்பதும் பரீட்சைகளுக்குப் போவதும் உபாத்யாயபதவிகளில் அமர்ந்து தேஹயாத்திரைக்கு வழி கிடைத்ததென்று களிப்பதுமாயிருக்கிறது. மடாதிபதிகளிடத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யாதி காலசேஷபஞ் செய்யும் வைதிகவித்யார்த்திகளும் தற்காலம் தேஹயாத்திரை நடைபெறுகிறதென்று காலசேஷபத்தில் அந்வயம் காட்டியிருக்கிறார்களே தவிர, இரவும் பகலும் வ்யாஸங்கமெல்லாம் ஹிந்தீபாடங்களிலேயேயென்று அவரவர்களினாலேயே தெரிய வருகிறது.

ஸம்ஸ்க்ருத சாஸ்த்ரங்களை யதிகரித்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் எவ்விதமான உத்யோகத் திற்கும் செல்லாமல் நம்முடைய பூர்வாசார்ய திவ்யகீர்த்தங்களிலேயே போதுபோக்கிக் கொண்டு அவற்றின் விசேஷப்ராசாரமார்க்கத்திலேயே ஊன்றியிருக்க வழி செய்தால் நலமாயிருக்கும். இது ஸ்ரீவைஷ்ணவ மடாதிபதிகளுக்கு அனாத்யமன்று. இதை அவர்கள் திருவுள்ளம் பற்றுவனும். இதைப்பற்றி மறுபடியும் எழுதுவோம்.

ஸ்ரீ ரங்கராஜஸ்தவ வியாக்கியானம்.

இதில் ஸ்ரீரங்கராஜ வியாக்கியானம் இவ்விதழில் முடிந்துவிட்டது. இதற்கு டைடல் பேஜ் ஆரம்பத்திலேயே அச்சிடப்பட்டிருப்பது ஞாபகமில்லாமல் இப்போது மறுபடியும் முடிவில் அச்சிட்டிருக்கிறோம். இதையும் சேர்த்து பாரிண்டு செய்துகொள்ளலாம். உத்தர சதக வியாக்கியானம் இனி க்ரமேண வெளிவரும்.

நித்யாநுஷ்டான பத்ததி.

கால துயில் விட்டெழுந்தது முதல் இரவு சயனிக்குமளவும் தினப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனுட்டிக்க வேண்டிய முறைமைகளைச் சுருக்கமாக எழுதி வெளியிட்டு உபகரிக்க வேண்டுமென்று பல அன்பர்கள் பலநாளாக விரும்புகின்றார்கள். உத்யோகங்களிலும் வியாபாரங்களிலும் அமர்ந்திருந்தாலுங்கூட வைதிகச்ரத்தை குன்றாமலிருப்பவர்கள் பலருளாதலால் அவர்களுடைய விருப்பம் அவசியம் கிறைவேற்றத் தகுந்ததே. அடுத்த சஞ்சிகையில் அப்படிப்பட்டவொரு சிறு க்ரந்தம் வெளியிடுவோம்.

ஸ்ரீ:
கூரத்தாழ்வான் திருங்குமாரரான
ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ரங்க ராஜ ஸ்தவம்.

—ஸ்ரீவசதகம்—

ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்
இயற்றிய தத்வார்த்த சிந்தாமணி யென்னும்
வியாக்கியானத்தோடு கூடியது.

ஸ்ரீராமாநுஜ பத்திரிகையின் வெளியீடு.

மதராஸ், ரத்தினம் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—உத்தரசதக வியாக்கியானம் தனியே உள்ளது.—

கிடைக்குமிடம்:— க்ரந்தபாலா ஆபீஸ், காஞ்சிபுரம்.

விலை 1—8—0

1950

புதிய வெளியீடுகளின் விளம்பரம்.

1. ஆசார்ய ஹ்ருதய வியாக்கியானம்.

மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த தேனும்பாலுமழுதமன்ன வியாக்கியானத்தோடு கூடிய ஆசார்ய ஹ்ருதயம் நான்கு பிரகாரமும் உயர்ந்த காகிதத்தில் சிறந்த தமிழ் லிபியில் அச்சிடப்பட்டது. (இரண்டு ஸம்புடமாகவுள்ளது.) விலை 4—0—0.

2. ஸ்ரீவசந பூஷண மீடார்ஸாபாஷ்யம்.

ஸ்ரீ குன்றத்தூரய்யன் அருளிச்செய்ததாகப் ப்ரவித்திபெற்ற இந்த க்ரந்தம் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையிலுள்ளதாகையால் தேவநாகரலிபியில் மிகச் சிறப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது. விலை 3—0—0

3. ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம்.

பட்டர் அருளிச்செய்த பகவத்குணதர்ப்பண மென்னும் இந்த பாஷ்யம் தேவநாகர லிபியில் திருத்தமாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது. விலை 2—8—0.

4. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவ வியாக்கியானம்.

கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்த பஞ்சஸ்தவங்களுள் முதலதான இந்தஸ்தவம் ஸ்ரீ காஞ்சி அண்ணங்கராசார்யர் இயற்றிய ப்ரதிபதார்த்த தாதபர்யார்த்த விசேஷார்த்தங்களுடன் அச்சாகி வெளிவந்துள்ளது. மூலம் தேவநாகர லிபியிலும் தமிழ் லிபியிலுமுள்ளது. விலை 1—8—0.

5. திருவாய்மொழி எட்டாம் பத்து திவ்யார்த்த தீபிகை.

ஸ்ரீ காஞ்சி அண்ணங்கராசார்யர் இயற்றிய திவ்யார்த்த தீபிகையுரையோடு கூடின நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தில் திருவாய்மொழியில் 300 பாசரங்கள் (அதாவது 8, 9, 10 பத்துக்கள்) நெடுநாளாக பாக்கியிருந்தது. அதில் எட்டாம் பத்து உரை இப்போது வெளிவந்துள்ளது. விலை 2—4—0. (மற்ற இரண்டு பத்துகளும் இரண்டு மூன்று மாதங்களுள் வெளிவரும்.)

6. ஆசார்ய ஹ்ருதயப் பதவுரை.

ஆசார்ய ஹ்ருதய திவ்யக்ரந்தத்திற்குப் பிரதி பதார்த்தவுரை மிக அவசியம். அது மிக எளிதாகவும் விளக்கமாகவும் ஸ்ரீகாஞ்சி அண்ணங்கராசாரியரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. தற்காலம் முதலிரண்டு பிரகாரங்களுக்கு நேர்த்தியாக அச்சாகி வெளிவந்துள்ளது. விலை 2—0—0 (பிற்பகுதியும் விரைவில் வெளிவரும்.)

7. நித்யாநுஸந்தேய ஸ்தோத்ரமாலா.

கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில் திவ்ய தேசத்தெம்பெருமான்கள் விஷயமாகவும் ஆழ்வா ரெம்பெருமானார் ஜீயர் முதலான ஆசாரியர்கள் விஷயமாகவும் அநேக பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்த சிறு சிறு ஸ்தோத்ரங்கள் (17) கொண்ட புத்தகமிது. ஸ்ரீகாஞ்சி அண்ணங்கராசாரியரின் விரிவுரையோடு கூடியது. விலை 1—12—0.

8. பூர்வாசார்ய வைபவம்.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் தொடங்கி தோந்ததேசிகன் மணவாளமாமுனிகள் ருக்கவுள்ள ஆசார்யர்களின் வைபவங்கள் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் அண்ணங்கராசாரியரால் தொகுக்கப்பட்டது, அழகிய புதிய பதிப்பு விலை 1—8—0.

இன்னமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பிரதாய நூல்கள் யாவும் தமிழ் தெலுங்கு நாகரலிபிகளில் கிடைக்கும். ஸ்ரீராமாநுஜன் முதலிய மாதாந்தப் புத்ரிகைகளும் வெளிவருகின்றன. நமது ஸ்தூதிரந்தப்ரகாசன ஸபையில் மெய் ர்களாகச் சேருங்கள்.

(விலாஸம்) :—சீரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சிபுரம்.

(10—9—50)

***—பெரிய பெருமாள் ஒரு திருக்கையைத் தலையணையாக மடுத்துக்கொண்டும் மற்றொரு திருக்கையை நீட்டிக்கொண்டும் சயனித்தருளும் நிலைமையைக் கண்டால் முன்பு ராமாவதாரத்திலே கடலைக் கடந்து இலங்கைக்கெழுந்தருளவேண்டின காலத்துக் கடலரசனை நோக்கிக் கரையிலே சரணாகதி தோற்ற சயனித்தருளின நிலைமை நினைவுக்கு வருகையாலே, ஸ்ரீவிபீஷணமுவாலுடைய ஆசைக்கிசைந்து அந்த நிலைமைதன்னையே மீண்டும் காவிரிக்கரையிலே அபிநயித்துக் காட்டியருள்வதாக உல்லேகிக்கலாம்படி யிருக்கிற தென்கிணார்.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

[வீஷணகௌதுகாத்] 'மன்னுடைய விபீடனற்காய்' மதிளிசங்கைத் திசை
நோக்கி மலர்கண் வைத்த, என்னுடைய திருவரங்கள்." என்றதை இங்கு
அநுஸந்திப்பது. ... (106)

बहुमणिमुद्रिकाकनककङ्कणदोर्वलयैः किसलयि दोर्द्वयं फणिनि निर्भरसुप्तमिमः ॥१०७॥

குஸுமபராலஸௌ ஸ்பழிகவேதிசயௌ விடபௌ
அமரதரோ: பரம் பரிஹஸத் ப்ருதரங்கபுஜ:
பஹுமணிமுத்ரிகாகநகங்கணதோர்வலயை:
கிஸலயி தோர்த்வயம் பணிரி நிர்ப்பரஸுப்தமிம:

பஹு— அனேகங்களான
யணி முத்ரிகா— ரத்ன மோதிரங்களென்ன
கருக— பொன்மயமான
கங்கண— கைவளையங்களென்ன
தேர்வலைய: தேர்வளையங்களென்ன
(ஆகிய இவற்றாலே)
விஸலயி பல்லவங்களையுடையதாயும்,
பணிநி திருவனந்தாழ்வான்மீது
கிர்ப்பர ஸூப்தம் { நிர்விசாரமாகக் கண்வளர்ந்
தருள்வதும்,
(இப்படி யிருப்பதனாலே)
குஸுமபர { புஷ்பங்கள் நிறைந்திருப்
அலஸௌ { பதனால் தழைந்தவைகளாய்

ஸ்படிக வேதி { ஸ்படிகக்கல் மயமான
செயல் { திண்ணையிலே படுத்திருப்பவை
அமரதரோ: { கல்பங்குடித்தின் இரண்டு
விடபெள { கிளைகளை
பரம் மிகவும்
பரிஹஸத் பரிஹாஸிப்பதும்
ப்ருது பருத்ததுமான
ரங்கபுஜ: தோர்த் { பெரியபெருமானுடைய புஜ
வயம் { த்வயத்தை
இம: ஆச்சரிக்கிறோம்.

* * *—கீழ் ச்லோகத்தில் * புல்த்வயமபி ஸதா தாந ச்ரததாஸு * என்றதற்கு விவரணமாயிருக்கு மிந்தச்லோகம். அரங்கமா நகரிஸமர்ந்த கல்பவ்ரு ஷமாகிய அரங்கநாத னுடைய திருக்கைகள் விண்ணுலகத்திலுள்ள கல்பவ்ருஷத்தின் கிளைகளைப் பரிஹ ஸித்து அவற்றினும் வீறுபெற்றிருக்கின்றன வென்கிறார். [குஸுமபராலஸௌ] மரக் கிளைகள் புஷ்ப பாரத்தாலே தழைத்திருக்கும்; இங்கே குஸுமத்தைச் செரன்னது பல்ல வங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாகும். பெரிய பெருமானுடைய திருக்கைகளும் [பஹுமணி

முதிரிகா கங்ககங்கண தோர்வலையை கிலையி] திவ்யாபரணங்களினால் விளங்கப் பெற்றிருப்பது பல்வங்கனும் புஷ்பங்களும் தோன்றப்பெற்றிருப்பன போலும். வரதராஜஸ்தவத்தில் “பாரிஜாதவ்ஹபாநபிதோ யா” என்ற ச்லோகத்தை இங்கே அநுஸந்திப்பது.

[ஸ்படிகவேழ சயேள] கல்பவ்ருக்ஷமானது தேவலோகத்ததாகையாலே அங்கே ஸ்படிகமய சிலாதலங்களுக்குக் குறையிலையே; அந்த வ்ருக்ஷத்தின் கிளைகள் தழைந்து ஸ்படிகமணிமயமானதொரு வேதிகையிலே சாய்ந்துகிடக்கும்; பெரிய பெருமானுடைய புஜத்வயமும் [பணிக் கிர்ப்பரஸுப்தம்] திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமேனியாகிற ஸ்படிகவேழிகையிலே சாய்ந்துகிடக்கிறது, இப்படிப்பட்ட திருக்கைகளைப் பற்றுகிறோமென்றாயிற்று.

[ரங்கபுஜ:] இது ஆறாம் வேற்றுமை; ரங்கம் புருத்தி பாலயதீதி ரங்கபுக்—தஸ்ய. [கிர்ப்பரஸுப்தம்] ஸௌநாபதியாழ்வான் திருவாழியாழ்வான் தொடக்கமானார் பக்கலிலே ஜகந்நிர்வாஹ பாரத் ரத வைத்திருக்கையாலே தான் கிர்ப்பரனாகக் கண்வளர்ந்தருளக் குறையிலையிறே. த்ருஷ்டாந்தத்திலே “குஸுமபராலஸேள” என்று சொல்லிவைத்து தார்ஷ்டாந்திகத்திலே கிர்ப்பரஸுப்தம் என்று சொன்ன சமத்காரம் நோக்கத்தக்கது. பொறுக்கமுடியாதபடி விஞ்சினபாரத்தை வஹிப்பதனால் சிரமமுண்டாகி சயனிப்பது அங்கு: ஒரு காரியப்பாடியல்லாமையாலே கண்வளர்ந்தருள்வது இங்கு. ... (107)

मद्रक्षारतकौतुके सुकटके विकान्तिकोणेषु शङ्ख्याकिणकैश्चिन्नि सुमनस्सङ्गोहने मार्दवे ।

दोर्द्ध्वं बहुशः प्रलोभ्य कमलालीलोपधानं भवत्तच्चित्रालकमुद्रितं विजयते श्रीरङ्गसंसन्निः ॥१०८॥

மத்ரக்ஷாவ்ரதகௌதுகே ஸுகடகே விக்ரான்திகர்ணேஜபே
சார்ங்கஜ்யாகிணகர்க்கசிம்நி ஸுமநஸ் ஸ்ரங்மோஹநே மார்த்தவே,
தோர்த்வந்த்வம் பஹுச: ப்ரலோப்ய கமலாலிலோபதாநம் பவத்
தச்சித்ராலகமுத்ரிதம் விஜயதே ஸ்ரீரங்கஸம்ஸங்கிந:.

108

மத்	ரக்ஷாவ்ரத	{	என்னைக் காத் தருளும்	ப்ரலோப்ய	ஆசைப்படச்செய்து	
	கௌதுகே		விரதத் திற்குக் கட்டின	கமலா—	பெரிய பிராட்டியார்க்கு	
			கயகணஸுத்ரமாயுள்ள	லீலா உபதாநம்	{	லீலார்த்தமான தலையணையாக
ஸுகடகே	அழகிய வளையிலும்,			பவத்		ஆகின்றதும்
விக்ரான்தி கர்ணே	ப்ராக்ரம் ஸூசகமான	{		தச்சித்ர அலக	{	அந்தப்பிராட்டியின் விசித்திர
ஜபே				முத்ரிதம்		மான கூந்தல்களினால்
சார்ங்க ஜ்யாகிண	சார்ங்கவில்லின் தழும்பின	{			{	அடையாள மிடப்பெற்றது
கர்க்கசிம்நி	லுண்டான வன்மையிலும்,					மான
ஸுமந: ஸ்ரக்மோ	'புஷ்பமாலையோ இது' என்று	{		ஸ்ரீரங்க	{	பெரிய பெருமானது திருக்கை
ஹநே	மயங்குவதற் குறுப்பான			ஸம்ஸங்கிந:		யினையானது
மார்த்தவே	ஸௌகுமார்யத்திலும்		தோர்த்வந்த்வம்			
பஹுச:	பெருப்பாலும்		விஜயதே			சிறந்து விளங்குகின்றது.

* * *—மீண்டும் பெரிய பெருமானுடைய திருக்கைகளிலே ஈடுபடுகிறார். பர்யாயேண பிராட்டிக்குத் தலையணையாகின்றது இந்த புஜத்வயமும் என்கிறார். இத்திருக்கைகளானவை மூன்று அம்சங்களினால் பிராட்டியைத் தன்னிடத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டன வென்கிறார் பூர்வார்த்தத்தில். [மத்ரக்ஷாவ்ரதகௌதுகே ஸுகடகே] திருக்கையிலணிந்துள்ள கடகத்தைப் பிராட்டிக்குக் காட்டி ‘நம் குழந்தையைக் காப்பதற்குக் கட்டின காப்புக்காண் இது’ என்கிறாராம் பெரிய பெருமாள். ‘நம்குழந்தையினிடத்திலே இவர்க்கு இவ்வளவு பரிவு உண்டாவதே!’ என்று உகந்து அகலமாட்டாளிறே பிராட்டி. பட்டர்தாம் ஸ்ரீரங்கராஜ கமலாபத லாலிதிறே. கௌதுகமென்று கங்கண ஸுத்ரத்துக்குப் பெயர்.

[லிக்ரந்திகர்ணேஜபே சார்ங்கஜ்யாகிணகர்க்கசிம்ரி] "தழும்பிருந்த சார்ங்கநாண் தோய்ந்தவாம் அங்கை" என்கிறபடியே பராக்ரமப்ரகர்ஷத்துக்கு ஸுசுகமாயிருக்கின்ற நாணித்தழும்பைக் காட்டியும் பிராட்டியை உகப்பிக்கின்றாராம் பெரிய பெருமாள். வீரவாசி தோற்றும்படியான சொரசொரப்புக் கண்ட தில்லையாகில் பிராட்டி தான் தன்னோடொத்த பெண்களோடே அணைந்ததாக நினைப்பாளேயன்றி ஆண்புலியோடே அணையப் பெற்றதாக நினையாளிறே. *தம் த்ருஷ்ட்வா சத்ருஹந்தாம்...வைதேஹீ பர்த் தாரம் பரிஷஸ்வஜே* என்று வீரவாசிகண்டு உகந்து அணையுமவளிறே பிராட்டி. [ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கமோஹநே மார்த்தவே] *புஷ்பஹாஸ இதிநாம துஹாநம் ஸௌகுமார்ய மதிவாங்மநஸம் நஃ* என்று கீழே அருளிச்செய்தபடியே மனமொழிகளுக் கெட்டாத ஸௌகுமார்யத்தையுங் காட்டி உகப்பிக்கிறாரென்கிறது. 'இது திருக்கையல்ல; புஷ்பமாலையே' என்று மயங்குவ தற்குறுப்பான ஸௌகுமார்யத்திலும் பிராட்டியை ஈடுபடுத்தி என்கை. ஆக இப்படிப் பட்ட மூன்று ஹேதுக்களாலே பிராட்டியை உகப்பித்து அவளுக்குத் தலையணையாக அமைந்தனவாம் திருக்கைகள். "கமலாலீலோபதாநம்பவத்" என்றவிடத்துக்குச் சேர. *ஆவிவாஹ ஸமயாத் க்ருஹே வநே சைசவே ததநு யௌவநே புநஃ, ஸ்வாபஹேதரநுபாச்சரி தோந்யயா ராமபாஹுருபதாந மேஷதே* 'என்ற உத்தரராமசரித ச்லோகரத்நம்' நினைவுக்கு வரும்.

"கமலாம் லீலோபதாநம்பவத்" என்ற இரண்டு பதமான பாடமும் மிகப் பொருந்தும். "கமலாம் ப்ரலோப்ய, தச்சித்ராலக முத்ரிதம் லீலோபதாநம்பவத்" என்று அவ்யமமாகும். (108)

भवार्तानां ववतामृतसरसि मार्गं दिशदिव स्वयं वक्त्रेण वरदमिति संदर्शितमिव ।

कराम्भोजं पङ्केरुहवनरुपा पादरुमिव श्रयामि श्रीरङ्गेशयितुस्पर्धानीकृतमहम् ॥१०॥

பவார்த்தநாம் வக்த்ராம்ருதஸரசி மார்க்கம் திசதிவ
ஸ்வயம் வக்த்ரேணேதம் வரதமிதி ஸந்தர்சிதமிவ,
கராம்போஜம் பங்கேருஹவருஷா பாடலமிவ
ச்யாமி புரீரங்கேசயிதுருபதாந் க்ருதமஹம்.

109

பவ ஆர்த்தநாம் { ஸம்ஸாரத்தில் அடிக் கொதித்
தவர்களுக்கு
வக்த்ர அம்ருத { திருமுகமாகிற அமுதத்தடா
ஸரசி { கத்தில் (பேயச் சேர்
வதற்கு)
மார்க்கம் வழியை
திசத் { உபதேசிப்பது போன்
இவ (ஸ்திதம்) { றுள்ளதும்,
இதம் { 'இந்தத் திருக்கையானது
வரதம் இதி { வரங்களை யெல்லாம் அளிக்க
வக்த்ரேண { வல்லது என்று
திருமுகத்தினால்

ஸ்வயம் தானே
ஸந்தர்சிதம் இவ { காட்டப்பட்டது போன்
றுள்ளதும்,
பங்கேருஹ வர { தாமரைக் காட்டினிடத்தில்
ருஷா இவ { -சேற்றத்தினாலே போல
பாடலம் சிவநிருப்பதும்
உபதாந் க்ருதம் { தலையணையாகச் செய்துகொள்
ளப்பட்டதுமான
புரீரங்கே சயிது: { பெரிய பெருமானது தாமரைக்
கரஅம்போஜம் { னையை
அஹம் ச்யாமி அடியேன் பற்றுகிறேன்.

***—கீழ் நான்கு ச்லோகங்களிலே பெரிய பெருமானுடைய இரண்டு திருக் கைகளையும் சேர அநுபவித்தார்: இதில், தலையணையாக அமைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு வலத்திருக்கையை மாத்திரம் அநுபவிக்கிறார். திருக்கையைத் தலையணையாக மடுக்கும் போது திருமுகமண்டலத்தைத் தொட்டுக் கொண்டு கிடக்கையாலே அந்த ஸந்நி வேசத்திற்கு இரண்டு உத்ப்ரேகைகளிலும்கிறார். [பவார்த்தநாம் வக்த்ராம்ருதஸரசி மார்க்கம் திசதிவ] உலகத்தில் தாபத்திலே தபிக்கப்பட்டவர்கள் ஒரு பொய்கையைத் தேடித் திரிவார்கள்; ஸம்ஸாரத்திலே தபிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஸாமான்யமான ஒரு

பொய்கையினால் ப்பனில்லையே; அம்ருதஸரஸ்ஸிலே அவகாஹித்தால்ன்றி அந்தத் தாபம் தீராதே; " (1)தோ திருமுகமாநிற அம்ருத தடாகம் விளங்காநின்றது: இது தன்னிலே அவகாஹித்து உங்களுடைய ஸம்ஸார தாபங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று வக்தராம்ருதஸரஸ்ஸுக்கு வழிகாட்டியாயிருக்கின்றது போலும் இந்தத் திருக்கை. உலகில் கோடைகாலத்தில் தாபாதுரர்களான வழிப்போக்கர்கள் தெளியு மாறு இன்னதிசையிலே நல்ல பொய்கையுள்ளதென்று காட்டுதற்காகக் கைவிரல்குறி யிட்ட தூண்களை நாட்டிவைத்துக் காட்டுவர்களாய்த்து தார்மிகரான அரசர்கள்; அப் படியே இங்குங் காட்டுகிறபடி.

[ஸ்வயம் வக்தரேணேதம் வரதமிதி ஸந்தர்சிதமிவ.] திரு முகத்திலே திருக்கை படிந்திருக்கிறபடிக்கு உத்ப்ரேகித்தது கீழ்; அந்தத் திருக்கையைத் திருமுகம் நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறபடிக்கு உத்ப்ரேகையாகிறது இது; அதாவது—தலையணையாக அமைத் துக் கொள்ளப்பட்ட தக்ஷிணபுஜத்திலே த்ருஷ்டிபாதம் பண்ணு நின்ற முகமானது கடாஷமாநிற இங்கு நத்தாலே "இந்தக்கையே வரமளிக்கும் கை" என்று தெரிவியா நின்றது போலும். நாட்டியம் நடிப்பவர்கள் விரலாலும் முகத்தாலுமிதே உட்கருத்தை விளக்கிக் காட்டுவது அங்ஙனே இரண்டுமாயிற்றிங்கு, பட்டர்போல்வாரான ரஸிகசிகா மணிகளுக்கன்றி மற்றையோர்க்கு நிலமாற்றிதே இவ்வடிப்பராய விசேஷ விஜ்ஞாநம்.

[பங்கேருஹவ ருஷா பாடலமிவ] திருக்கை சிவந்திருப்பது ஒரு காரணத்தாலன் றிதே; தாமரைப்பூப்போலே இயற்கையாகவே சிவந்திருக்கச் செய்தேயும் மதிசமத் காராதிசயத்தாலே ஹேதூத்ப்ரேகையி பண்ணுகிறபடி. கோபமுள்ள விடத்திலே சிவப்பு உண்டாகக்க ண்கிறோம்; திருக்கைத்தலத்திற்குத் தாமரைக் காட்டிலே சிற்ற முண்டாகி அந்தச் சிற்றத்தினால் சிவப்பு உண்டாயிற்றுப் போலுமென்கிறார். திருக்கைக் குத் தாமரைக்காட்டிலே சிற்றமேதென்னில்; "கட்டுரைக்கில் தாமரை நின்கண்பாதம் கை யொவ்வா., என்னும்படி நாம் அதன் செருக்கையடக்கி வெற்றி பெற்றிருக்கும் போது அது வெள்கி நீரினுள்ளேயிழிந்து அழிந்துபோக வேண்டியிருக்க அது செய யாதே இன்னமும் வெளியில் தலையாட்டுவதே! என்ற சிற்றமாயிற்று. அன்றியே, தாமரைக்காட்டை வெல்லவேணுமென்னும் விருப்பத்தினாலுண்டான கோபமென்றுங் கூறுவர்.

.... (109)

किरीटं श्रीरङ्गेशयितुरुपधानीकृतमुजः विधीशधीशत्वाद्धृत इति संस्पृश्य वदति ।

निहीनानां मुखं शरणमिति बाहुस्तदितरः स्तुतं ब्रूते पादाभ्युजग्राहमाज्ञानुनिहितः ॥११०॥

கிரீடம் ஸ்ரீரங்கேசயிதுருபதானீக்குதபுஜ:

விதிசாதீசத்வாத் கடத இதி ஸம்ஸ்ப்ருச்ய வததி,

நிஹீநாநாம் முக்யம் சரணமிதி பாஹுஸ் ததிதர:

ஸ்புடம் ப்ருதே பாதாம்புஜயுகளமாஜாநு நிஹித:

110

ஸ்ரீ ரங்கேசயிது: பெரிய பெருமானுடைய உபதானீக்குத

புஜ: { தலையணையாகச் செய்து கொள்ளப்பட்ட திருக்கை யானது

கிரீடம் திருவபிஷேகத்தை

ஸம்ஸ்ப்ருச்ய தொட்டு

விதிசாதீசத்வாத் { "ப்ரஹ்மகுத்ரர் கருக்கும் தலையணையாகவே (இவர்க்கு இத்திருவபிஷேகம்) பொருத்தியிருக்கிறது" என்று சொல்லா நின்றது;

ஆஜாநு

நிஹித:

ததிதர: பாஹு:

பாத அம்புஜ யுகளம்

ஸம்ஸ்ப்ருச்ய

நிஹீநாநாம்

முக்யம்

சரணம் இதி

ஸ்புடம் ப்ருதே

முடிந்தான் வரையில்

(நீட்டி) வைக்கப்பட்டுள்ள

மற்றொரு திருக்கையானது

திருவடித்தாமரை யினையை

தொட்டுக்காட்டி

"தாழ்ந்தவர்களுக்கு

(இத்திருவடிகளே) முக்கிய

மான புதல்" என்றும்

சொல்லா நின்றது போலும்.

* * *—ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயத்தாலே மீண்டும் இரண்டு திருக்கைகளையும் சேர வநுபவிக்கிறாதிதல். * அங்கைகாரந்தர் நிஷிதவசநைஸ் ஸஞ்சிதஸ் மெய்கர்த்தஃ* என்றும் போலே மௌநநியமங் கொண்டவர்களும் அங்கவிந்யாஸ விசேஷமாத்ரத்தாலே அபிப்ராய ஸஞ்சநம் பண்ணுவதுண்டிதே ; அதுபோலே இவ்விரண்டு திருக்கைகளும் ஊமைகளாய்க்கொண்டே சேஷ்டையினாலேயே வத்தவ்யாம்சத்தை விளங்கச் சொல்லுகின்றன வென்கிறார். தலையணையாக அமைத்துக்கொள்ளப்பட வேரு திருக்கையானது திருவபிஷேகத்தைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கு மிருப்பினாலே “பரஹ்மருத்ரர்களுக்கும் தலைவரான பெரியபெருமானொருவர்க்கே இத்திருவபிஷேகம் பொருந்தும்”, என்று தெரிவிக்கின்றது போலும். இனி, திருமுழந்தாளளவும் நீட்டிவைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மற்றொரு இடத்திருக்கையானது திருவடியைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்குமிருப்பினாலே “இத்திருவடியினையே தாழ்ந்தார்க்குத் தக்க புகலிடம்” என்று தெரிவிக்கின்றது போலும். வலத்திருக்கையானது பரத்வத்தைக் கோட்சொல்லித் தருகின்றது, இடத்திருக்கையானது ஸௌலப்யத்தைக் கோட்சொல்லித் தருகின்றது என்றாயிற்று.

நான்காம் பாதத்திலுள்ள ‘ஸ்புடம்’ என்னும் அவ்யயம் ஆலங்காரிக ஸமயத்தின் படி உத்ப்ரேக்ஷாலிங்கமென்று கொள்ளலாகும். ... (110)

मलयजशशिलिप्तं मालतीदामतरपं सुमणिसरवितानं कौस्तुभस्वस्तिदीपम् ।

दनुजवृषविषाणोरलेखचित्रं च लक्ष्मीललिगृहमुपासे रक्षसर्वसहोरः ॥१११॥

மலயஜசசிலிப்தம் மாலதீதாமதல்பம்
ஸுமணிஸரவிதாநம் கேளஸ்துபஸ்வஸ்திதீபம்,
தநுஜவ்ருஷவிஷாணோல்லேகசித்ரஞ்ச லக்ஷ்மீ-
லலிதக்ருஹமுபாஸே ரங்கஸர்வம்ஸஹோரஃ.

111

மலயஜ சசி	{ சந்தனத்தாலும் பச்சைக்கருப்	தநுஜ வ்ருஷ-	{ அஸுரர்களாகிற எருதுகளி
லிப்தம்	{ பூரத்தாலும் பூசப்பட்டதாய்		{ னுடைய
மாலதீ தாம	{ மூல்லை மாலையைப் படுக்கை	விஷாண-	{ கொம்புகளினாலுண்டான
தல்பம்	{ யாகவுடையதாய்	உல்லேக-	{ ரைகைகளை
ஸுமணி ஸர	{ சிறந்த ரத்நங்களினாலாகிய	சித்ரம் ச	{ சித்திரமாக வுடைத்தாய்
விதாநம்	{ ஸரங்களை மேற் கட்டியாக		{ மிருக்கிற
	{ வுடையதாய்,	ரங்கஸர்வம் ஸஹ	{ பெரிய பெருமானுடைய
கேளஸ்துப	{ கேளஸ்துபமணியாகிற மங்கள	உர:	{ திருமார்பை
ஸ்வஸ்தி தீபம்	{ தீபத்தை யுடையதாய்	லக்ஷ்மீ லலித	{ பிராட்டியின் விலாஸ மந்திர
		க்ருஹம் உபாஸே	{ மாக அநு ஸந்திக்கிறேன்.

* * *—திருக்கைகளில் நின்றும் திருமார்பிலே இழிந்து அநுபவிக்கிறார். பெரிய பெருமானுடைய திருமார்பைப் பெரியபிராட்டியாருடைய கேளீக்ருஹமாகப் பொருந்தப் பேசுகிறார். கீழ்ச்லோகத்தில் திருவடியானது நிஷீநாநாம் முக்க்யம் சரண மென்னப் பட்டது ; இதில் திருமார்பு நாரீணமுத்தமாயாஃ முக்க்யம் சரண மென்னப்படுகிறது. சரண சப்தம் க்ருஹத்துக்கும் வாசகமிதே. லக்ஷ்மீ லலிதக்ருஹமிதே திருமார்பு.

[மலயஜசசிலிப்தம்] கேளீக்ருஹமானது சந்தந கர்ப்பூராதிகள் பூசப்பெற்று நறு மணம் கமழும் ; திருமார்பும் அங்ஙனே யிராநின்றது. [மாலதீதாமதல்பம்] கேளீக்ருஹத் திலே நல்ல புஷ்பசயநம் விரிக்கப்பட்டிருக்கும் ; இதுதனக்கும் குறையில்லையிதே திருமார்பில். “தோளிணமேலும் நன்மார்பின் மேலும்... புனைந்த தண்ணந்துழாயுடையம்மான்” இதே. [ஸுமணிஸரவிதாநம்] கேளீக்ருஹமானது விலையுயர்ந்த ரத்நஸரங்கள் தொங்கவிடப்பெற்று அலங்க்ருதமாயிருக்கும் ; *கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாம மும் முடிவில்லதோரெழில் நீலமேனியிலே இவற்றுக்கும் குறையில்லையிதே. [கேளஸ்துப ஸ்வஸ்திதீபம்] “குத்துவிளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்” என்றும் “தாமணி

மாடத்துச்சுற்றும் விளக்கெரியத்.....தயிலணைமேல் கண்வளரும்" என்றும் "மன்னு மணிவிளக்கைமாட்டி மழைக்கண்ணார் பன்னுவிசித்திரமாப் பாப்படுத்த பள்ளிமேல்" என்றும் சொல்லுமாபோலே கேளிருஹமானது மங்களதீபம் விளங்கப்பெற்றிருக்கும்; *குருமாமணிப்பூண் குலாவித்திகழும் திருமார்பாகையாலே ஸ்ரீகௌஸ்துபமணியே யாயிற்று இங்கு மங்களதீபம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

[தநுஜவ்ருஷ விஷாணோல்லேக சித்ராஞ்ச.] கேளிருஹத்தில் ஆலேக்கய சித்ரங்கள் அமைந்திருக்கும்; அஸுரர்களாகிற கானகனோடே போர்செய்யும்போது அவற்றின் கொம்புபோன்ற நகங்கள் திருமார்பிலே பொற்றி அதனாலுண்டான ரேகாசித்ரங்கள் நிரம்பியிருக்குமிங்கு. கேளிருஹங்களிலே வருஷபங்களின் கொம்புகளை மாட்டி அழகு பெறுத்துவதும் பலவகைச்சித்திரங்க ளெழுதி வைப்பதும் வழக்கமாகையாலே லக்ஷ்மீ லலிதக்ருஹபக்ஷத்தில் வருஷவிஷாணை; உல்லேகைச் ச சித்ரம் என்று வ்யுத்பத்தி கொள்ள லாம், திருமார்பக்ஷத்தில் ட்ருஜா எவ வ்யா; , தோ (நவரூபை) விபாணி: (ஜனிதா:) யே உலேகா: தை: சித்ரம் என்றாகக்கடவது. அல்லது. அஸுராவேசங்கொண்ட வீருஷபங்களினுடைய கொம்பு களாலுண்டான ரேகைகளினால் சித்திர மெழுதப்பெற்றிருக்கின்றது திருமார்பு என்றுங் கொள்ளலாம். நப்பின்னைப்பிராட்டியை மணஞ்செய்து கொள்ளும் பொருட்டு அவள் தந்தை கந்யாசல்கமாகக் குறித்தபடி யாவார்க்கும் அடங்காத அஸுராவேசம் பெற்ற ஏழு எருதுகளையும் கண்ணபிரான் வலியடக்கி வென்ற வரலாறு ப்ரஸித்தம்.

அன்றியும், கண்ணபிரானைக் கொல்லுமாறு கம்ஸனால் ஏவப்பட்ட அசுரர்களில் அரிஷ்டனென்பவன் எருது வடிவங்கொண்டு பசுக்களையெல்லாம் முட்டி இடைச்சேரி யைப் பயப்படுத்திக்கொண்டு கண்ணபிரானது திருவயிற்றின்மேற் கணவைத்துக் கொம்புகளை நீட்டிப் பாய்ந்துவர, பிரான் அவ்வெருதைக் கொன்றுமுடித்த வரலாறும் உண்டு. ஆகவே, தநுஜவ்ருஷவிஷாணோல்லேக சித்ரத்வம் எம்பெருமானுடைய திருமார் புக்கு விபவாவதார தருஷ்டியாலுண்டு, *கோவலனாய் வெண்ணெயுண்ட வாயனேயிறே அணியரங்கனாயிருப்பது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஆக இவ்வகையாலே பெரியபிராட்டியானுடைய சயநக்ருஹமென்னப் பொருந் தின பெரியபெருமாள் திருமார்பை உபாஸிக்கிறே நென்றாயிற்று. (111)

हारकारितफेनमंशुहरीमालर्द्धि मुक्ताफलश्रेणीशीकरदुर्दिनं तत इतो व्याकीर्णरत्नोत्करम् ।

आविःकौस्तुभलक्ष्मि रत्नवसनेर्निस्सीमगूमाद्भुतं वक्षो मन्दरमध्यमानजलधिष्ठापं विलोकेमहि ॥११२॥

ஹார ஸ்பாரித்பேநமம்சலஹரிமாலர்த்தி முக்தாபல—

ச்ரேணீசீகரதுர்த்தநம் ததஇதோ வ்யாகீர்ணரத்நோத்கரம்,

ஆவி: கௌஸ்துபலக்ஷ்மீ ரங்கவஸதேர் நிஸ்ஸீமபூமாத்தபுதம்,

வக்ஷோ மந்தரமத்த்யமாநஜலதிச்லாகம் விலோகேமஹி.

112

ஹார ஸ்பாரித	{ முக்தா ஹாரங்களைப் பெருத்த	ஆவி: கௌஸ்துப	{ கௌஸ்துபமணியும் திருமா
பேநம்	{ ரைகளாக வுடைத்தாயும்	லக்ஷ்மீ	{ மகளும் தோன்றப் பெற்ற
அம்ச லஹரி	{ காதிகளாகிற அலை வரிசை		{ தாயும்
மாலா குத்தி	{ களின் ஸம்ருத்தியை	நிஸ்ஸீம பூம அத்	{ அளவிறந்த பெருமையினாலே
	{ புடைத்தாயும்	புதம்	{ ஆச்சரியமாயுமிருக்கிற
முக்தாபல	{ முத்து வரிசைகளாகிற ஜல	ரங்கவஸதே:	{ பெரிய பெருமானுடைய திரு
ச்ரேணீ சீகர	{ பிந்துக்களாலே அடர்ந்த	வக்ஷ:	{ மார்பை
துர்த்தநம்	{ தாயும்		{ மந்தர மலையினால் கடையப்
இதஸ் தத:	{ இக்குமங்கும்	மந்தர மத்த்யமாந	{ படுகின்ற கடலினோ
வ்யாகீர்ண ரத்ந	{ சிறியிருக்கிற ரத்நஸமுஹம்	ஜலதிச்லாகம்	{ டொத்த பெருமையை
உத்கரம்	{ னையுடைத்தாயும்		{ யுடையதாக
		விலோகேமஹி	{ ஸேவிக்கக் கடவோம்.

* * *—பேரருளாளனுடைய திருமார்பிலே யீடுபட்ட ஆழ்வான் (வரதராஜஸ்தவத்தில்) அருளிச்செய்த *மத்த்யமாநசலபேரிலஸிந்து* என்ற ச்லோகத்தைப் பெரும்பாலும் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்வதாம் இந்த ச்லோகம். மந்தரமலையை மத்தாக நாட்டிக் கடைந்த திருப்பாற்கடல் போன்றுள்ளது பெரியபெருமானுடைய திருமார்பு என்கிறார்.

[ஹாரஸ்பாரித பேகம்] கடல் கடையுங்காலத்தில் நுரைகள் நிரம்பியிருக்கும்; திருமார்பிலோ வென்னில், வெண்முத்து வடங்களே நுரைகளாம். [அம்ச லஹரீ மாலர்த்தி] கடலானது அலைகள் மோதப்பெறும்; திருமார்பிலே காந்திவெள்ளம் அலையெறிகின்றது. [முக்தாபலச்ச்ரேணீ சீகரதூர்த்திநம்] கடலில் நீர்த்திவலைகள் வியாபித்திருக்கும்; திருமார்பில் முத்துக்களே நீர்த்திவலைகள். [தூர்த்திநம்] *மேகச்சந்நேஹநி தூர்த்திநம்* என்ற அமரகோசத்தின்படியே மேகங்கள் வியாபித்திருக்கப்பெற்ற தினம் தூர்த்திந மெனப்படும்; அந்த முழுப்பொருளும் இங்கு விவக்ரிதமன்று; 'வியாபிக்கப்பட்டது' என்னுமளவே இங்கு விவக்ரிதமான பொருள். [தத இதோ வ்யாகீர்ண ரத்நோத்தகம்] இங்கு ரூபகாபேக்ஷையில்லை; எங்குப்பார்த்தாலும் ரத்நங்கள் விளங்கா நிற்குந்தன்மை கடலுக்கும் திரு மார்புக்கும் ஸாதாரணமிதே.

[ஆலி:கௌஸ்துபலக்ஷ்மி] கடல் கடையும்போதிறே ஸ்ரீகௌஸ்துபமணியும் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியும் ஆவிர்ப்பவித்தது; அந்த கௌஸ்துப லக்ஷ்மிகளின் தோற்றம் திருமார்பிலும் குறையற்றதிறே: "குருமாணிப்பூண் குலாவித்திகழும் திருமார்பு." "அகல கில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கை யுறைமார்பு."

நிஸ்ஸீமபூமாத்தபதம்நிஸ்ஸீமேந பூம்நா அத்தபதம்=பூம சப்தத்துக்கு இரண்டு பொருளுண்டு; வடிவினாலாகும் பெருமையும் குணத்தினாலாகும் பெருமையும். கடலின் விஸ்தாரம் எல்லையற்ற தாகையாலே முந்தினபொருள் அதற்குச்சேரும்; திருமார்பின் வைபவம் வாசாமகோசரமாகையாலே பிந்தின பொருள் இதற்குச் சேரும். 'நிஸ்ஸீம பூம' என்றவளவில் ஒருபதமாகவும் 'அத்தபதம்' என்று வேறுபதமாகவும் பிரித்துரைக்க வுமாம். தாத்பர்யமொன்றே.

ஆக இவ்வகைகளாலே, மந்தரமிட்டுக் கடைந்த கடலின நிலைமையையடைந் திருக்குமதான திருமார்பைக் கண்குளிர ஸேவிக்கக் கடவோமென்றாராயிற்று. (112)

वक्षःस्थल्यां तुलसिकमलाकौस्तुभैर्वैजयन्ती सर्वेशत्वं कथयति तं रङ्गधाम्नस्तदास्ताम् ।

कूर्मव्याघ्रीनखपरिमिलपञ्चहेती यशोदानदा मौग्याभरणमधिकं नस्समाधि धिनोति ॥११३॥

வக்ஷஸ்தல்யாம் துலஸிகமலாகௌஸ்துபைர் வைஜயந்தீ
ஸர்வேசத்வம் கதயதி தராம் ரங்கதாம்நஸ் ததாஸ்தாம்,
கூர்மவ்யாகீரகபரிமில்த்பஞ்சஹேதீ யசோதா-
நத்தா, மேளகத்யாபரணமதிகம் நஸ் ஸமாதிம் தினோதி.

113

ரங்கதாம்ந:	பெரிய பெருமானுடைய	மௌகத்ய ஆப	இளமைப்பருவத்திற் குரிய
வக்ஷஸ்தல்யாம்	திருமார்பிடத்திலே	ரணம்	திருவாரணமாக
துளவி கமலா	திருத்துழாய் பெரிய பிராட்டி	யசோதா நத்தா	யசோதைப் பிராட்டியினால்
கௌஸ்துபை:	யார் ஸ்ரீ கொள்துபம் ஆகிய		சாத்தப்பட்ட
	இவற்றோடு (கூடியிருக்கிற)	கூர்ம வ்யாகீரக	ஆமை நகம் புலி நகம் என்ப
வைஜயந்தீ	வநமாலையானது	பரிமில் த்பஞ்ச	வற்றோடு கூடிய பஞ்சாய
ஸர்வநசத்வம்	'இவர் ஸர்வஸ்மாத் பரர்'	ஹேதீ	தாரணமானது
	என்னுமிடத்தை	ந:	நம்முடைய
கதயதி தராம்	நன்கு விளக்குகின்றது:	ஸமாதிம்	சித்தஞ்ருத்தியை
தத் ஆஸ்தாம்	அது நிற்க;	அதிகம் தினோதி	மிகவும் மகிழ்விக்கின்றது.

***—பெரியபெருமாளுடைய திருமார்பில் பரத்வ ஸௌலப்யங்க ளிரண்டையும் அநுபவிக்கிற அழகு காண்மின்.—திருமார்பானது பிராட்டி, ஸ்ரீகௌஸ்துபமணி; வநமாலை முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பது போலவே யசோதைப்பிராட்டி சாத்தின அச்சத்தாலி ஆமைத்தாலி முதலிய க்ராம்ய பூஷணங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கையாலே பரத்வ ஸௌலப்யங்களிரண்டும் பொலிகின்றன வென்கிறார். இரண்டும் பொலிந்தாலும் பரத்வ ப்ரகாசத்திலே உபேகையும ஸௌலப்ய ப்ரகா சத்திலே ஆதராதீசயமும் தோற்ற அருளிச்செய்கிறாரிதில்.

திருத்துழாயலங்கல், திருமாமகள் குருமாமணிப்பூண் வநமாலை ஆகிய இவ்வா பரணங்கள் பெரியபெருமாளுடைய ஸர்வேச்வரத்வத்தை விளம்பரப்படுத்துகின் றன; ஆயினும் இது கிடக்க; ஆமைநகம், புலிநகம், பஞ்சாயுதஹாரம் என்னுமித் திருவாபரணங்கள் உசோதைப்பிராட்டி சாத்தினவை, இன்னமும் திருமார்விலே திகழா நின்ற ஸௌலப்ய காஷ்டையை விளங்கச்செய்கின்றன வாதலால் இதுகொண்டு உகப் போம்என்றாராயிற்று.

[கூர்ம....இத்யாதி.] "அக்குவட முடுத்து ஆமைத்தாலிபூண்ட அனந்தசயனன், தக்கமாமணி வண்ணன் வாசுதேவன் தளர்நடை நடவானோ" என்ற பெரியாழ்வா ரருளிச்செயல் அறிவு.

[பஞ்சஹேதி] ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேசிக னருளிச்செய்த யாதவாப்யுதயத்தில் [4—9] "ப்ரஹ்மிதோபநஹ்நுகாமா: கோஸுஸதா கோபதயஸுமேதா: | சுவர்ணசூத்ரமதிராமா பஞ்சாயுதமாமரண வந்யு:" என்றுள்ள ச்லோகம் இங்கு அநுஸந்திக்கத்தகும். அவ்விடத்து வியாக்கியானத்திலே "பஞ்சாயுதமாமரண வந்யு: ப்ரஹ்மிதோபநஹ்நுகாமா: " என்றது அறியத்தக்கது.

க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் சைசவத்திலே சாத்தின திருவாபரணங்கள் அர்ச்சை யிலும் திகழுமோவென்னில்; தாதாத்மிய பாவநா ப்ரகர்ஷ மிருக்கிறபடி. "பெரிய பெருமாளுடைய கொறுட்டையை மோந்துபார்த்தால் இன்றும் வெண்ணெய் மொச்சை நாற்றம் நாளும்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வரென்பது ப்ரஸித்தம். ஆழ்வானும் திருமாலிருஞ்சோலை யழகருடைய திருக்கபோலங்களை அநுபவித்துப் பேசும்போது ஸுந்தரபாஹுஸ்தவத்தில் "யசோதாபூஷணமதிராமாபரணமுதிதௌ கபாலாவதாரி ஸுபரததர்ப்பகமகௌ" என்றருளிச் செய்ததும் ஸ்மரிக்கத்தகும்.

[ந:ஸமாதிம் அதிகம் திகோதி] மங்களாசாஸனத்திலே ஊற்ற முடையோமான நாம் அச்சங்கெட்டிருக்கப் பற்றுக பெற்றோ மென்றவாறு. ... (113)

कियान् भरो मम जगदण्डमण्डलीत्यवसितः कृशितमिवोदरं विमोः ।

रिरक्षिषोचितजगतीपरम्परां परमिव प्रथयति नाभिपङ्कजम् ॥११४॥

கியான் பரோ மம ஜகதண்டமண்டலீதி அத்ருப்தித: க்ருசிதமீவோதரம் விபோ:, ரிரக்ஷிஷோசிதஜகதீபரம்பராம் பரமீவ ப்ரதயதி நாபிபங்கஜம்.

114

விபோ: பெரிய பெருமாளுடைய
உதரம் திருவயிறுனது
ஜகத் அண்ட { "பதினான்கு லோகங்களாக
மண்டலீ { உள்ள அண்ட ஸமூஹம்
மம எனக்கு
கியான் பர: இது எவ்வளவு பாரம்" என்கிற
அத்ருப்தித: மோக்குறையினாலே

க்ருசிதம் இவ இளைத்தது போலும்;
நாபி பங்கஜம் திருநாபிக் கமலமானது
பராம் வேறான
ரிரக்ஷிஷா உசித { (தனது) ரக்ஷணப் பாரிப்புக்
ஜகதீ பரம்பராம் { குத் தருதியான லோக
ஸ்மூஹத்தை
ப்ரதயதி இவ வெளியிடுகின்றது போலும்.

* * *—இதில் முன்னடிகளாலே திருவயிற்றையும் பின்னடிகளாலே திருநாபிக் கமலத்தையும் அநுபவித்துப் பேசுகிறார். * அண்டரண்டபகி, ண்டத்தொருமாதில் மெழுமால்வரை முற்றுமுண்ட திருவயிறுனது அண்டக்குலங்களுக்கு ஆசிரயமாயிருக்கச் செய்தேயும் பருத்துக்காட்டாதே மிகச் சிறுத்திருப்பதற்கு ஹேதாத்ப்ரேசை பண்ணுகிறார். [கியாந பர இத்யாதி.] உலகத்தில் ஒருவன் எவ்வளவு உட்கொண்டாலும் நெஞ்சில் ஒரு அத்ருப்தி இருந்தக்கால் உண்டது உருக்காட்டாதே மெலிந்து போம்படியிருக்கும் என்பது ஸர்வாநுபவஸித்தம். அப்படியே, பெரிய பெருமாளும் உலகமுழுவதையு மமுதுசெய்யப்பெற்றாலும் “முத்திலங்கு காரார் தின்கடலேழும் மலையேழிவ் வுலகேழுண்டும், ஆராதென்றிருந்தானைக் கண்டது தென்னரங்கத்தே.” என்கிறபடியே பெருவயிறு படைத்த நமக்கு இது ஒரு உணவோ? ரக்ஷணத்திலே பரக்கப் பாரித் திருக்கிற நமக்கு இது ஒரு வரவுசெலவோ? என்று அத்ருப்தியே கொண்டிருப்பதால் திருவயிறு மெலிந்துகிடக்கின்றதுபோலும் மென்கிறார். வரதராஜஸ்தவத்திலுள்ள *அண்டாநாம் த்வதுதரமாமநந்தி* என்ற ச்லோகத்திற்காட்டிலும் இதுவொரு விலக்ஷணப்ரக்ரியை. உதரம் க்ருசமாயிருக்கை மஹாபுருஷலக்ஷணம்; அதற்கு வேறொரு ஹேதுவை உல்லேகிப்பது கவிபுத்தி சமத்காரம். ப்ரளயகாலத்தில் உள்ளடங்கின அண்டங்களைத் திருவுள்ளம்பற்றி “ஜகதண்டமண்டலீ” எனப்பட்டது; இங்கு விபோ: என்றது ஸாபிப்ராயம்; பெருவயிற்றுள்ளன் என்று குறிப்பித்தபடி.

இனி உத்தரார்த்தம் அமைந்த அழகை என் சொல்வோம்!; அவாப்த ஸமஸ்த காமனென்று புகழ்பெற்ற எம்பெருமானுக்கு ஒரு அத்ருப்தி உண்டாயிற்றென்றால் அதனைப்போக்க வல்லாரார்? அந்தோ! ஒருவரும் போக்கவல்லாரில்லையே! என்று பார்த்துத் திருநாபிக் கமலமானது ‘எம்பெருமானுக்குப் பரிபூர்ண த்ருப்தியை நாம் உண்டாக்கி அத்ருப்தியை அகற்றுவோம்: என்று முற்படுகின்றதென்கிறார்.

[ரிக்ஷிஷேத்யாதி.] எம்பெருமானுடைய அத்ருப்தியாவது - ‘ரக்ஷணத்திலே போரப் பாரிப்புடைய நமக்கு ரக்ஷயவர்க்கம் போரவில்லையே!’ என்கிற அத்ருப்தியே யிறே; மேன்மேலும் மிகுதியாக ரக்ஷயவர்க்கம் கிடைத்துவிட்டால் இந்த அத்ருப்தி தணிந்தொழியுமே; ஆகவே, நாபிக்கமலமானது மேன்மேலும் ஜகந்மண்டலங்களைப் பெருக்கப்படைத்துத்தந்து அந்த அத்ருப்தியை அகற்றப் பாரிக்கின்றது போலும் மென்ற தாயிற்று. மேல் உத்தரசதகத்திலே “நாமிபக்ஷ மானக்ஷமமீவ் புவநமமந்ய் சிசுஷுஸஸ்யौ” (67.) என்ற ச்லோகம் இங்கு அநுஸந்தேயம். நாபிபத்ம மிருக்குமிருப்பைப் பார்த்தால் இன்னமும் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணுகைக்கு ஸர்வமாயிருப்பது போலே இளமையும் செவ்வியும் மாறாதே நித்யயௌவகம் பூண்டிருக்கும்படியைச் சொன்னவாறு. ரக்ஷிதுமிच्छா-ரிக்ஷிணா || ... (114)

त्रिविधचिदचिद्वृन्दं तुन्दावलम्बि वलित्रयं विगणयदिवैधर्म्यं व्याख्याति रक्षमहेशितुः ।

प्रणतवशतां ब्रूते दामोदरत्वकरः किणः तदुभयगुणाकृष्टं पष्टं किलोदरवन्धनम् ॥११५॥

தரிவிதசிதசித்ப்ருந்தம் துந்தாவலம்பி வலித்ரயம்
விகணயதிவைச்வர்யம் வ்யாக்யாதி ரங்கமஹேசிது;
ப்ரணதவசதாம் ப்ருதே தாமோதரத்வகர: கிண:
ததுபயகுணாக்ருஷ்டம் பட்டம் கிலோ. தரபந்தகம்,

ரங்கமேஹேதி: பெரிய பெருமானுடைய
 தந்த அவல்ம்பி திருவயிற்றைப் பத்திசீருக்கிற
 வலித்ரயம் தரிவலியானது
 தரிவித சித் { மூவகைப்பட்ட சேதநா சேதந
 அசித் ப்ருந்தம் { ஸமூஹத்தை
 விகணயத் இவ { என்னு நின்றது போன்ற
 ஐச்வர்யம் { (சகல சேதநாசேதந நியா
 வ்யாக்ச்யாதி { டகத்வமாகிற) ஐச்வர்யத்தை
 விபாக்ஷியானம் பண்ணுகிறது;

தாமோதரத்வ கர: கிண: { தாமோதரனென்னும் திரு
 நாமத்துக்கு அடியான தாம்
 புத் தழும்பானது
 ப்ரணத ஸதநாம் { ஆச்ரிதபராதீந நென்பதைச்
 ப்ருதே { சொல்லா நின்றது;
 உதரபந்தநம் { உதரபந்தன மென்கிற ஆப
 ரண விசேஷமானது
 தத்உபயகுண ஆக் { மேற்சொன்ன பரத்வ ஸௌ
 ருஷ்டம் பட்டம் { லப்ய குணங்களிரண்டுக்கு
 கில { மாகக் கட்டின பட்டம்
 போலும்.

* * *—திருவயிற்றின் மேலுள்ள தரிவலிகளை அநுபவித்துப் பேசுகிறார். ஸௌந் தர்யலாவண்ய நிலயரான பெரியபெருமானுக்கும் உத்தம புருஷஸகலமான வலித்ரயம் இருக்கக்குறையில்லையே. வலித்ரயமாவது மூன்று மடிப்புகள். அவை திருவயிற்றை மூன்று வகுப்பாகப் பிரித்துக்காட்டுவன போன்றிருக்கும். இந்த மூன்று மடிப்புகளும் எம்பெருமானுடைய மூன்று ஐச்வர்யங்களைக் கணக்கிட்டுக் காட்டுவதுபோலுமென்கிறார். அவைதாம் எவைபென்னில், [தரிவிதசிதசித்ப்ருந்தம்] எம்பெருமானுக்கு ஐச்வர்யமாவது ஸகல சேதநாசேதநங்களுக்கும் நியாமகனாயிருக்கையே. அந்த சேதநாசேதநங்கள் மூவகைப்பட்டிருக்கும்; நித்யர்களென்றும் முக்தர்களென்றும் பத்தர்களென்றும் சேதந ராசிகளின் வகை மூன்று; மிச்ரஸத்வம், ஸத்வசூந்யம், சுத்தஸத்வம் என்று அசேதந வகையும் மூன்று, ஆகவிப்படி மூவகையான சேதநாசேதநராசிகளாகிற ஐச்வர்யத்தை மூன்று வகுப்பாக வகுத்துக்காட்டுவனபோலும் தரிவலிகள்.

இப்படி ஸாவைச்வரியமாகிற பரத்வத்தை வியாக்ஷியானித்துக் காட்டவல்ல ரேகைகள் இருக்கும்டத்திலேயே ஆச்ரித பாரதந்திரியத்தை வியாக்ஷியானித்துக் காட்ட வல்ல மற்றொரு ரேகையுமுள்ளதென்கிறார் மூன்றாம் பாதத்தாலே. குமந்தைப்பருவ முள்ள கண்ணபிரான், துன்பப்படுத்துகின்ற பல வினையாடல்களைச் செய்யக்கண்டு கோபித்த யசோதை திருஷ்ணனைத் திருவயிற்றில் கயிற்றினால் கட்டி ஒருரலிலே பிணித்துவிடுவது வழக்கம். கண்ணன் அவ்வுரலையும் இழுத்துக்கொண்டு அங்குமிங்கும் தவழ்ந்து செல்வதும் வழக்கம்; இப்படியாலே திருவயிறு தழும்பேறிக்கிடக்கிறது; இத்தழும்புதான் இங்கே 'கிண:' என்னப்படுகிறது. [தாமோதரத்வகா:] ஸஹஸ்ரநாமத் தில்—*மேஹூர் தாமோதரஸ் ஸஹ:* என்றவிடத்தில் பாஷ்யத்தில் தாமோதர நாமத்திற்கு மூவகைப்பொருள்களருளிச்செய்துள்ள இவ்வாசிரியர் தாமே. "ததஸ் ஸ தாமோதரநாம் ப்ரயயேள தாமபந்தநாத்—இதி வா" (வி. பு 5-6-20) என்று அங்கு முடிவாக அருளிச் செய்த அர்த்தத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றுகிறாரிங்கு. '(யசோதை கட்டின) தாம்பைத் திருவயிற்றிலேஉடையவன்' என்னும் வ்யுத்பத்தி இங்குக்கொள்ளப்பட்டது. தாமோதர நென்னுந் திருநாமத்திற்கு மூலமான * தாம்பே கொண்டீர்த்த தழும்பானது 'ஆச்ரித பரவசன் இவன்' என்னுமிடத்தைத் தெரிவிக்கின்ற தென்றதாயிற்று.

[கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்பண்ணிய பெருமாயன்.] கண்ண பிரான் வெண்ணெய் முதலியவற்றைக் களவுசெய்கிற தன்னை யசோதைப்பிராட்டி அடிக்கடி தாம்பினால் கட்டி வருத்துகின்றென்றும் வீட்டிலுள்ள கயிறுகளையெல்லாம் துண்டு துண்டாக அறுத்துவைத்திட்டுப் பின்பு தான் வெண்ணெய் களவு செய்யப் புகுவன்; யசோதை இவனை ஒரு கையிலே பிடித்துக்கொண்டு கயிறுதேடுமளவிலே துண்டு துண்டாகக் கிடைக்கும் கயிறுகளை ஒன்றோடொன்று முடிபோட்டு ஒரு கயிறு வடிவமாக்கி அதுகொண்டு கண்ணனைக் கட்டுவன்; கட்டும்போது தன்னுடம்புக்கு எட்டம் போராதபடி மிகச்சிறிதான அத்தாம்பினால் கட்டமுடியாதபடி எளிதில் தன்னைத் தப்பிவித்துக்கொள்ள வல்லவனாயினும், தனது ஸௌசீல்யம் ஸௌலப்யம் ஆச்ரித

பாரதந்திரியம் முதலிய நீர்மையை வெளியிடுதற்கென்றே பரத்வநிலையைத் தவிர்த்து மநுஷ்ய ஸஜாதீயனாக அவதரித்திருக்கிற தான் உரலோடு கட்டுண்டிருக்கை முதலிய இவ்வகைகளாலேயே அக்குணங்களை விளங்கச் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று கொண்டு, ஒரு சுற்றுக்கும் போரமாட்டாத தாம்பு இரண்டு மூன்று சுற்றுக்குப் போரும் படி உடம்பைச் சுருக்கி அமைத்துக்கொண்டானிறே. 'கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ட' என்னுதே 'கட்டுண்ணப்பண்ணிய' என்றதன் உட்கருத்து இதுவிறே. தேசிகனும் யாதவாப்யுதயத்தில் (4—34.) *ஆந்தமக்ரே.....ஸங்கோச சக்த்யா ஸ பபூவ பத்ய* என்ற ச்லோகரத்நத்தினால் இவ்வர்த்த விசேஷத்தை வெளியிட்டருளினார்.

இனி நான்காமடியால் திருவுதர பந்தனப் பட்டையத்தை யநுபவிக்கப் புகுகிறார் [ததுபயகுணக்ருஷ்டம் பட்டங்கில உதரபந்தனம்] உலகத்தில் பட்டங்கட்டுவது விஜயோத் கர்ஷத்தை விளங்கச் செய்வதற்கிறே; பெரிய பெருமாள் திருவயிற்றிலணிந்துள்ள பட்டாகாரமான உதரபந்தனமானது கீழ்ச்சொன்ன பரத்வ ஸௌலப்யங்களாகிற குண த்வயத்துக்கும் பட்டங்கட்டினதுபோலுமென்கிறார். 'மேன்மையையும் நீர்மையையும் கொண்டிருக்கையாகிற ஸாம்ராஜ்யம் இத்திருவயிற்றுக்கே உள்ளது' என்று பட்டங் கட்டினபடி.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ததுபயகுணக்ருஷ்டம் = (ஸம்ஸ்கருதத்தில்) குணமென்று கயிற்றுக்கும் பெயர் ; அவ்வர்த்தமும் இங்கே விவக்ஷிதம் ; ஒன்றைக்கட்டவேண்டுமெனில் கயிற்றினாலிறே கட்டவேணும் ; ஒரு கயிற்றுக்குமேல் இரண்டு கயிறுகளுமுண்டானால் பின்னையும் இழுத்துக்கட்டலாமிறே ; பரத்வஸௌலப்ய குணங்களாகிற இரண்டு கயிறுகளினாலும் இழுத்துக்கட்டப்பட்ட பட்டமாம் உதரபந்தனம். அமலனாதிப்ரானில் நான்காம்பாட்டின் வியாக்கியானத்தில் இந்த ச்லோகத்தை உதாஹரித்த பிடத்து "ததுபயகுணக்ருஷ்டம்" என்று பாடங்காண்கிறது. ... (115)

तयो देवास्तुर्याखितयमिदमद्वैतमधिकं त्रिकादसात्तत्त्वं परमिति वितर्कान् विषयान् ।

विमोर्नाभीपद्मो विधिशिवनिदानं भगवत्सदन्यद्भूमक्षीपरवदिति सिद्धान्तयति नः ॥११६॥

தரயோ தேவாஸ் துல்யாஸ் த்ரிதயமிதமத்வைதமதிகம்
த்ரிகாதஸ்மாத் தத்வம் பரமிதி விதர்க்காந் விகடயந்,
விபோர் நாபீபத்மோ விதிசிவநிதானம் பகவத:
ததந்யத் ப்ருபங்கீபரவதிதி ஸித்தாந்தயதி ந:

116

தரய: தேவா:	{ மும்மூர்த்திகளும் ஸம்ப்ர	விதிசிவநிதானம்	{ பிம்ம ருத்ரார்களுக்கு மூலக்
துல்யா:	{ தாநர்' (என்றும்)		{ கிழங்காயிருக்கிற
இதம் த்ரிதயம்	{ இம்மூன்று மூர்த்திகளும்	பகவத: விபோ:	{ பெரிய பெருமானது திரு
அத்வைதம்	{ ஒன்றே' (என்றும்)	நாபீபத்ம:	{ நாபிக் கமலமானது
அஸ்மாத் த்ரிகாத்	{ இந்த மூர்த்தி த்ரயத்திற்	தத் அந்யத்	{ அந்த பகவானை யொழிந்த
அதிகம் தத்வம்	{ காட்டிலும் மேற்பட்டதான		{ பொருளெல்லாம்
பரம்	{ துரியப்ரஹ்மமே பரமானது,	ப்ருபங்கீ பரவத்	{ (அவனுடைய) புருவ செறிப்
இதி	என்றும் உண்டாகிற	இதி	{ புக்கு வசப்பட்டிருப்பது
விதர்க்காந்	விப்ரதிபத்திகளை		{ என்ற
விகடயந்	போக்கடிப்பதாய்	ந:	நமக்கு
		வித்தாந்தயதி	முடிவு காட்டித் தருகின்றது.

* * *—பெரிய பெருமானுடைய திருநாபிக்கமலமானது அவருடைய பரத்வத்தையும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளின் அவரத்வத்தையும் கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாகக் காட்டித் தருகின்ற தென்கிறார். பெரிய திருவந்தாதியில் (72) "முதலாந் திருவுருவம் மூன்றென்பர், ஒன்றே முதலாகும் மூன்றுக்குமென்பர். முதல்வா!-நிகரிலகுகாருருவா! நின்னகத்த

தன்றே புகரிலகு தாமரையின்பு" என்ற பாசுரத்தையே பெரும்பாலும் அடியொற்றி யருளிச்செய்வதாம் இந்தச் ஸோகம்.

[த்ரயோ தேவாஸ் துல்யா:] அரி அயன் அரனென்னும் மூன்று தெய்வங்களும் ஏற்றத்தாழ்வின்றியே ஒரு நிகரான பெருமையை யுடையனவாயிருக்கும் என்பது சிலருடைய கொள்கை; [த்ரிதயமிதம் அத்வைதம்] இம்மூன்று தெய்வங்களும் வெவ்வேறல்ல, ஒன்றேயாம் என்பது சிலருடைய கொள்கை. கீழே *த்ரயோ தேவாஸ் துல்யா:* என்றது த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யவாதம்; இங்கு *த்ரிதயமிதம் அத்வைதம்* என்பது த்ரிமூர்த்தி ஐக்யவாதம். வஸ்துக்களுக்குள்ள பரஸ்பரபேதத்தை ஒப்புக்கொண்டு அவற்றுக்கு ஏற்றத்தாழ்வுகளில்லாமென சொல்லுவது ஸாம்யவாதமெனப்படும். வஸ்துக்களுக்கு பேதத்தையே ஒப்புக் கொள்ளாமென ஐக்யவாதமெனப்படும். (கீழ் உதாஹரித்த பெரிய திருவந்தாதிப் பாசுரத்தில் இந்த ஐக்யவாதமதம் எடுத்துரைக்கப்படவில்லையாகிலும் அதனை நிரஸிப்பதும் ஆழ்வார்க்குத் திருவுள்ளமே யென்றுணர்ந்த இவ்வாசிரியர் அதனையும் எடுத்துக் கூறுகின்றாரென்க.)

[அதிகம் த்ரிகா தஸ்மாத் தத்வம் பரம்] இம்மூன்று மூர்த்திகளுக்கும் பரத்வமில்லை; இவற்றிற் காட்டிலும் மேற்பட்டதான துரிய ப்ரஹ்மமே பரதத்துவமென்று உத்தீர்ணவாதம் பண்ணுவார் சிலர். (சதுர்த்தநிலையே தத்துவம் என்பர்.)

[இதி விதர்க்காந் விகடயந் விபோர் நாபீபத்ம: இத்யாதி.] இப்படிப்பட்ட விப்ரதிபத்திகளை யெல்லாம் அடியறுக்கின்றதாம் திருநாபிக்கமலம்; எங்ஙனே யென்னில்; இது தான் ப்ரஹ்மருத்ரர்க்குக்கும் முதற்நிறங்காயிதே யிருப்பது; அப்படியிருக்கையாலே [ததந்யத் ப்ருபங்கீபாவத் இதி நஸ் ஸித்தாந்தயதி] 'எம்பெருமானைத் தவிர்த்து மற்ற உலகமெல்லாம் அவனுடைய புருவநெறிப்புக்குப் பரவசப்பட்டது' என்கிற ஸித்தாந்தத்தை நமக்கு நன்கு தெரிவிக்கின்றது. ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குப் பரத்வமுண்டென்று பூர்வபுகழித்து, அவர்களுக்குப் பரத்வமில்லை, பரவத்த்வமே யுள்ளதென்று தலைக்கட்டின அழகைக் காணமின். பரவத்—பரதந்த்ரம் என்றபடி. நாபிக்கமலத்தினின்றும் பிரமன் தோன்றினன்: அவனிடத்தினின்று சிவன் முதலானோர் தோன்றினர்; ஆகவே ஸ்ருஷ்டிக்குக் கர்மீபூதரெல்லாரும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவுக்குப் பரவசப்பட்டவர்களென்பது தெளிபொருளாம். பரதத்வம் நர்ணயம் பண்ணின மஹர்ஷிகளும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களுமெல்லா மொருபுறமிருக்கட்டும்; மத்யஸ்தமான இந்த நாபியே ப்ரபலமான ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணத்தினால் நமக்குப் பரத்வஸித்தாந்தம் காட்டுகின்றது பாரீரன்றாராயிற்று. (116)

गर्भे कृत्वा गोमनन्तं जगदन्तर्निजदृश्या वाञ्छति सांख्य ननु नाभिः ।

उत्क्षिप्यैतत्क्षिप्रमुद्यद्भ्रमिभूयं नाभीपद्मो रहति रक्षायतनाव्ये: ॥११७॥

கர்ப்பே க்ருத்வா கோப்துமநந்தம் ஜகதந்த: மஜ்ஜத்ப்ரம்யா வாஞ்சதி ஸாம்யம் நநா நாபி: உதக்ஷிப்யைதத் ப்ரேக்ஷிதுமுத்யத்ப்ரமிபூயம் நாபீபத்மோ ரம்ஹதி ரங்காயதநாப்தே:

117

ரங்க ஆயதந அப் { கடல்போன்ற பெரிய பெரு
தே: { மாளுடைய
நாபி: { திருநாபியானது
அநந்தம் { அளவிறந்த
ஜகத் { உலகத்தை
கர்ப்பே க்ருத்வா { உள்ளடக்கி
கோப்தம் { ரக்ஷிப்பதற்காக
அந்த: { உள்ளே
மஜ்ஜத்ப்ரம்யா { முழுதகின்ற சுழியோடே
ஸாம்யம் { ஒப்பை

வாஞ்சதி நநா
நாபீபத்ம:
ஏதத்
உதக்ஷிப்ய
ப்ரேக்ஷிதம்
உத்யத்—
ப்ரமிபூயம்
ரம்ஹதி

விரும்புகின்றது போலும்;
நாபிக்கமலமோ வென்றால்
(உள்ளடக்கி யிருந்த) இந்த
ஜகத்தை
உயரக் கிளப்பி
பார்ப்பதற்காக
மேல்முகமாகக் கிளர்கின்ற
சுழியாயிருக்கும் நிலைமையை
அடைகின்றது போலும்.

* * *—திருநாபியையும் திருநாபிக்கமலத்தையும் சேர்த்து அநுபவிக்கிறாதிதல். திருநாபியோ மண்டலாகாரமாய் ஆழந்திருக்கின்றது ; திருநாபிக்கமலமோ அப்படியே மண்டலாகாரமாய் மேலோங்கியிருக்கின்றது ; இவ்விரண்டின் நிலைமைகளுக்கும் இணங்க உத்ப்ரேக்ஷித்துப் பேசுகிறார். திருநாபிவிஷயமான உத்ப்ரேக்ஷை பூர்வார்த்தத்தில் ; நாபி கமல விஷயமான உத்ப்ரேக்ஷை உத்தரார்த்தத்தில்.

[கர்ப்பே க்ருத்வா இத்யாதி.] பிரளயப் பெருவெள்ளம் பெருகுங் காலத்தில் உலக மெல்லாம் அந்தப் பெருவெள்ளத்திலழிந்து போகாமல் எம்பெருமான் அவற்றைத்தனது திருவயிற்றிலடக்கி வைத்துப் பாதுகாத்தருளிப்பிறகு பிரளயங்கழிந்தவாறே வெளியிட டருளுகிறுனென்பது நூற்கொள்கை. இவ்விஷயம் பெரிய திருமொழியில் பதினேராம் பத்தில் “மைந்நின்ற கருங்கடல் வாயுலகின்றி” என்ற திருமொழியில் பாசுரந்தோறும் பாராட்டி விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. நிற்க.

பெரிய பெருமானாகிற அமுதக்கடலினுள்ளே இவ்வுலகமெல்லாம் அடக்கப்பட்டு இவற்றை நன்கு பாதுகாப்பதற்காக இவற்றோடு கூடவே சுழியும் உள்ளே புகுந்தது ; அதுதானே திருநாபியென்னலாம்படி யிருக்கின்றதென்கை. இதன் கருத்து என்னென் னில் ; திருநாபியானது சுழித்திருக்கையும் ஆழந்திருக்கையும் சொல்லப்பட்டதாம், பெரியபெருமானாகிற கடலில் ஏற்பட்ட சுழியாம் திருநாபி. அது ஆழந்திருப்பதற்கு ஹேதூல்லேகம் இங்குள்ளது. கடலில் பெரிய சரக்குகள் உட்புகுந்தால் அங்குச் சுழித் தல் உண்டாகும் ; அந்தச் சுழியானது அந்தச் சரக்குகளை வெளிக்கிளம்ப வொட்டாமல் அழுக்கி ரக்ஷிக்குமதாயுமிருக்கும். இங்குப் பெரிய பெருமானாகிற கடலினுள்ளே உலகங் களாகிற சரக்குகள் உட்புகும்போது திருநாபியென்கிற சுழி ஏற்பட்டது ; அந்தச் சரக்கு களைப் பாதுகாப்பதற்காகவே இந்தச் சுழியும் ஆழந்திருக்கின்றது போலும் என்றவாறு.

[உத்க்ஷிப்யைதத் இத்யாதி.] உள்ளே அமிழ்ந்த சுழிதானே மேலோங்கிக்கிடக் கின்றதோ ! என்னலாம்படி யிருக்கின்றதாம் நாபிக்கமலம் ; அது மேலேகிளம்புவானென் னென்னில் ; உள்ளே அமிழ்ந்த உலகங்களை உயரத்துக்கிப் பார்ப்பதற்காக வென்கிறார். ()

मदमिव मधुकैटभस्य रम्भाकरमकरीन्द्रकराभिरुप्यदर्शम् ।

सुटमिव परिभूय गर्गुर्वोः किमुपमिमीमहि रङ्गकुञ्जरोर्वोः ॥११८॥

மதமீவ மதுகைடபஸ்ய ரம்பாகரபகரீந்த்ர கராபீருப்ய தர்ப்பம்,
ஸ்புடமீவ பரிபூய கர்வகுர்வோஃ கிமுபமீமஹி ரங்ககுஞ்ஜரோர்வோஃ.

118

மது கைடபஸ்ய	மதுகைடபர்களினுடைய	பரிபூய	அடக்கி
மதம் இவ	{ கொழுப்பை யடக்கினது	கர்வ குர்வோ:	{ அந்த மேனாணிப்புத்தோற்றப்
	{ போல		{ பருத்து விளங்குகின்ற
ரம்பாகரபகரீந்த்ர	{ வாழைத்தண்டு, கரபப்ர	ரங்க குஞ்ஜா	{ பெரிய பெருமானது திருத்
கர ஆபீருப்ய	{ தேசம், யானைத் துதிக்கை	ஊர்வோ:	{ துடைகட்டு
தர்ப்பம்	{ ஆகிய இவற்றின் அழகு	கிம்	{ எந்த வஸ்துவை
	{ செருக்கையும்	உபமீமஹி	{ உவமை சொல்லக் கடவோம்!

* * *—பெரியபெருமானுடைய திருத்துடைகளுக்கு ஒரு உபமானமும் நேர்நிற்க மாட்டாதே ; எந்த வஸ்துவை உபமானமாகக் கூறியநுபவிப்போமென்று தடுமாறுகிறார். வாழைத்தண்டு, யானைத்துதிக்கை முதலிய சில வஸ்துக்களை உபமானமாகச் சில கவிகள் தொடைகளுக்கு உபமானமாக வர்ணிப்பதுண்டாகிலும் பெரிய பெருமானுடைய திருத்தொடைகளுக்கு அவை உபமானமாக ப்ராப்தங்களல்ல என்றுமிடத்தை முதற் பாதத்தால் தோற்றுவிக்கிறார். [மதமீவ மதுகைடபஸ்ய] ஆதிஸ்ருஷ்டகாலத்தில் தோன் றினவர்களாய் மஹாபலிஷ்டர்களான மதுகைடபர்களென்னும் அசுரர்களிருவரும் முன்னொருகாலத்தில் நான்முகனிடத்திலிருந்து வேதங்களைக் கொண்டு கொண்டு கடலில்

மூழ்கி மறைந்துவிட, ஞானவொளியைத்தரும் பெருவிளக்கான வேதங்கள் ஒழிந்தமை பற்றி உலகமெங்கும் பேசினான் மூடி நலியாநிற்க, பிரமன் முதலானோரனைவரும் கண் கெட்டவர்போல யாதொன்றும் செய்யவறியாமல் திகைத்து வருந்துவதுகண்டு எம்பெரு மான் திருவுள்ளமிரங்கிக் கடலினுட்புகுத்து அவ்வஸுரர்களைத்தேடிக்க கண்டுபிடிக்க, அவர்களும் செருக்கி எம்பெருமானை யெதிர்த்துப் பெரும்போர்புரிய, எம்பெருமான் இவர்களைத் துடையாலிற்றுக்கிக் கொன்றருளினனென்று ப்ரஸித்தமிறே. பண்டொரு ஸமயவிசேஷத்திலே அவ்வஸுரர்கள் பெற்றிருந்த வரம் பழதாகாமைக்காகவாயிற்றுத் துடையிடையிலிற்றுக்கி முடித்தது. ஆழ்வான் ஸுந்தரபாஹுஸ்தவத்தில் திருமாலிருஞ் சோலையழகருடைய திருத்தொடைகளுக்கு விசேஷண மிடும்போது * பிஷ்டதுஷ்டமது கைடப கீடௌ * என்றிட்டது காண்க. அதனையே அடியொற்றி அவர் திருக்குமாரரான இவ்வாசிரியரும் பேசுகிறார். மதுகைடபர்களுடைய செருக்கையடக்கினது போலவே கதளிகாண்ட ப்ரப்ருதிகளின் செருக்கையும் அடக்கியிருக்கின்ற பெரியபெருமாள் திருத் துடைகளுக்கு ஒன்றும் உபமாநமாக நேர்நில்லா என்கிறார்.

மதுகைடபயோ: என்று தவிவசநாந்தமாக இருக்கவேண்டாவோ வென்னில்; “सर्वो ह्यनो विभाषयैकवद्वति” என்பது வையாகரண பரிபாஷையாதலால் ஏகவசநாந்தமாகவே யிருக்கவுங் குறையில்லையென்க.

[கரம] கரபமாவது— “करवन्धादकनिष्ठ करस्य करमो वहिः” என்ற அமரகோசத்தின்படி மணிக்கட்டு முதல் சுண்டுவிரலளவு முள்ள கரபஹி:ப்ரதேசம்; இதுவும் வாழைத்தண்டு, துதிக்கை முதலானவைபோல அடிபருத்து நுனி சிறுத்திருக்கையாலே தொடைக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வருணிக்கப்படுவதுண்டு; மதுகைடபர்களுடைய மதத்தை மாய்த்தது போலவே கரபகர்ந்தாகராபிசூப்பயதர்ப்பத்தையும் மாய்த்து அதனாலுண்டான மேனாணிப் பினால் சிறந்து விளங்குகின்றனவாம் பெரியபெருமானது திருத்தொடைகள்; இவற்றுக்கு ஸர்வதா ஸத்ருசமாகச் சொல்லக்கூடிய வஸ்து ஒன்று மில்லாமையாலே உபமாநமுகேந அநுபவிக்க ப்ராப்தியில்லையே! என்செய்வோமென்கிறார். (118)

कटीकान्तिसंवादिचातुर्थीनीवीलसदलकाञ्चीकलापानुलेपम् ।

महालिहन्मेरुमाणिक्यसानूरिवामाति पीताम्बरं रङ्गवन्धोः ॥११९॥

கடிகாந்தி ஸம்வாதி சாதூர்ய நீலீ லஸத்ரத்த கஞ்சீகலாபாநுலேபம்,
மஹாப்ரம்லிஹந்மேருமாணிக்ய ஸாநா: இவாபாதி பீதாம்பரம் ரங்கபந்தோ:.

119

ரங்கபந்தோ: பெரிய பெருமானுடைய
கடிகாந்தி ஸம் { திருவரையின் காந்தியோடு
வாதி- { பொருந்தின
சாதூர்ய- { சதிரையுடைத்தான
நீலீ- { நீலிபந்தனத்தில்
லஸத்- { விளங்காநின்ற
ரத்தகாஞ்சி { ரத்தமயமான மேகலாபரணத்
கலாப அறு { தின் சேர்க்கையை யுடைத்
லேபம் { தான

பீதாம்பரம்
மஹாப்ரம் லிஹந் {
மேரு மாணிக்ய {
ஸாநா: இவ {
ஆபாதி {
பீதகலாடையானது
பெரிய மேகத்தை உட்கொண்
டிருக்கின்ற மேரு மலையின்
மாணிக்கத் தாழ்வரை
போன்று
விளங்குகின்றது.

* * *—பெரிய பெருமானுடைய திருப்பீதாம்பரத்திலே யீடுபடுகிறார். அழக ருடைய வடிவழகிலீடுபட்ட நம்மாழ்வார் “படிச் சோதி யாடையொடும் பல்கலனாய், நின்னைப்பொற் கடிச்சோதி கலந்ததுவோ திருமாலே கட்டுரையே” என்றருளிச்செய்த பாகரத்தைச் சிறிது அடியொற்றியதாம் இந்த ச்லோகத்தின் பூர்வார்த்தம்.

* சுடியார்பொழி லரங்கத்தம்மா னரைச்சிவந்த ஆடையானது பெரியதொரு காளமேகத்தை உட்கொண்டிராநின்ற யாதொரு மேருமலையின் மாணிக்கத்தாழ்வரையுண்டோ, அதுபோன்றிருக்கின்றது என்கிறார். பெரியபெருமானுடைய திருமேனியானது காளமேகம்; அதைச்சுற்றி விளங்கும் பீதாம்பரமானது—காாமுகிலை உட்கொண்டிருக்கின்ற மேருகிரித்தாழ்வரை: பூர்வார்த்தம் முழுதும் பீதாம்பரத்திற்கு விசேஷணம். கடிகாந்திஸம்வாதியான சாதூர்யத்தை யுடைய யாதொரு நீவியுண்டு. அதிலே விளங்குகின்ற ரத்நமயமான காஞ்சிபூஷணத்தின் வேஷ்டந்தை யுடைத்தாயிருக்கின்றதாம் பீதாம்பரம். நீவியாவது மேலுத்தரீயக்கட்டு; அதனுடைய சதிர கடிகாந்தி ஸம்வாதியா யிருக்கையாவது என்னென்னில்; நீவீபந்தனமென்பது தனியே ஒன்று இல்லை; திருவரையின் ஒளிதான் கிளர்ந்ததாய்க்கொண்டு நீவீபந்தம்போல் ஜ்வலிக்கின்றதென்கை. அதுதன்னிலே மேகலாபரணம் சாத்தி யிருக்கின்றது; ஆக இப்படிப்பட்ட அமைப்பையுடைத்தான பீதாம்பரம் என்கை. ... (119)

भर्मस्थलंशुपरिवेष इवाम्बुराशेस्सन्ध्याम्बुवाहनिकुरम्भमिवाम्बरस्य ।

शम्पाकदम्बकमिवाम्बुमुचो मनो नः पीताम्बरं पिवति रङ्गयुग्धरस्य ॥१२०॥

பர்மஸ்தலாம்பகபரிவேஷ இவாம்புராசே: ஸந்த்யாம்புவாஹநிகுரம்பிவாம்பரஸ்ய, சம்பாகதம்பக மிவாம்பமுசோ மனோ ந: பீதாம்பரம் பிபதி ரங் துரந்தரஸ்ய. 120

ரங்க துரந்தரஸ்ய பெரிய பெருமானுடைய
பீதாம்பரம் திருப்பீதக வாடையானது
அம்புராசே: ஸமுத்ரத்திற்கு
பர்மஸ்தல அம்பு { ஸுவர்ணமயமான பூமியினு
பரிவேஷ: இவ { டைய காந்தியின் ஊர்
கோள் போலவும்
அம்பரஸ்ய ஆகாசத்திற்கு

ஸந்த்யா அம்பு { ஸந்தியாகாலத்து மேகத்திரள்
வாஹ நிகுரம் { லோலவும்
பம்புவ
அம்பு முச: மேகத்திற்கு
சம்பா கதம்பகம் { மின்னல் திரள்போலவும்
இவ { (குந்து கொண்டு)
க: நம்புடைய
மக: செஞ்சை
பிபதி கவர்வென்றது.

* * *—மீண்டும் பீதாம்பரத் தன்னையே அநுபவிக்கிறார். பெரியபெருமானுடைய நீலமேனியிலே பீதாம்பரம் திகழ்வதானது ஸமுத்ரத்திலே ஸுவர்ணமயமானதொரு ஸ்தலவிசேஷத்தின் காந்தியானது பரிவேஷமிட்டாற் போலவும், வானத்திலே ஸந்த்யா காலத்துச் செக்கர்மாழுவில் ஒளியடித்தாற் போலவும், காளமேகத்திலே மின்னலொளி கலசினாற்போலவும் பரபாக சோபாவஹமாயிருந்துகொண்டு மனோஹரமா யிருக்கின்ற தென்கிறார்.

[அம்புராசே: பர்மஸ்தலாம்பக பரிவேஷ இவ] கடல்கள் அழுவகைப்பட்டவை யென்றும், அவற்றில் ஏழாவது கடலுக்கு அப்பால் ஸுவர்ணமயமான பூமியுள்ள தென்றும் நூல்கள் கூறுவதுண்டு; அந்த ஸமுத்ரத்தை இங்குச் சென்னதாகக் கொள்ள லாம், அன்றியே, கடல் நவரத்தினங்களுக்கும் ஆகரமாகையால், நவரத்தினங்களுள் ஒன்றான ஸுவர்ணமும் கடலில் உள்ளதாதலால் அந்த ஸுவர்ணத்தின் காந்தி கலசப் பெற்ற கடலிடம் போலே யிருக்கிறதென்று இங்கு வருணிப்பதாகக் கொள்வாருமுளர்.

இந்த ச்லோகத்தில் ஸமுத்ரம் ஆகாசம் காளமேகம் என்ற இம்மூன்றும் பெரிய பெருமானுடைய ஸ்தானத்திலும், ஸுவர்ண ஸ்தலகாந்தி அந்திமேகம் மின்னல்திரள் என்ற இம்மூன்றும் பீதாம்பரத்தினுடைய ஸ்தானத்திலும் கொள்ளப்பட்டன. இப்படிப் பட்ட பீதகவாடையானது நமது நெஞ்சைப் பானம்பண்ணுகின்றது என்றது நெஞ்சைக் கொள்ளுகொள்கின்ற தென்றவாறு. அன்றியே, முதல்பாதத்தில் 'பரிவேஷமிவ' என்று பாடமாகில் த்ருஷ்டாந்தங்கள் மூன்றும் த்வித்யாந்தமாய், ஸமுத்ரத்தினுடைய

ஸுவர்ணஸ்தல காந்தி பரிவேஷம் போன்றிருப்பதும், காளமேகத்தின் மின்னல்திரள் போன்றிருப்பதுமான பீதாம்பரத்தை நமது நெஞ்சு பூர்ணரூபவம் பண்ணுநின்றது என்றதாம். முந்தின யோஜைநையில் பீதாம்பரம் எழுவாய்; பிந்தின யோஜைநையில் மனம் எழுவாய். மம்—பொன். ஸ்யா—மின்னல். ... (120)

वैभूष्यां कान्तिराज्ञी निममा विष्वदीची कापि सोन्मादवृत्तिः ।

जाने जानुद्वन्द्वार्ताविवर्तो जातः श्रीमद्रक्तुज्ञाख्याय ॥१२१॥

வைபூஷண்பாம் காந்திராங்கீ நிமக்நா விஷ்வதீசீ க்வாபி ஸோந்மாதவ்ருத்தி:.
ஜானே ஜானுதவந்த்வ வார்த்தா விவர்த்த: ஜாத: ஸ்ரீமத்ரங்க துங்காலயஸ்ய. 121

ஸ்ரீ மத் ரங்க துங்க ஆலயஸ்ய	{ திருவரங்கமாகிற கேரயிலே யுடையான பெரிய பெருமானுடைய	க்வாபி ஸோந்மாத வ்ருத்தி:	{ ஓரிடத்தில் உன்மாத வியாபாரத் தேரடி கூடினதாங்
வைபூஷண்யாம் (காத்த்யாம்)	{ திருவாபரணக் காந்தியில்	ஜாநு த்வந்த்வ வார்த்தா விவர்	{ இரண்டு முழந்தாள்களென் கிற சப்தத்தின் பரிணாம
நிமக்நா ஆங்கீ காந்தி: விஷ்வதீசீ	{ முழ்தின திருமணி யொளியானது சுற்றம் வியாபித்ததாய்	த்த: ஜாத: ஜானே	{ மாக ஆயிற்றுப்போலும்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

* * *—பெரியபெருமானுடைய திருமுழந்தாள்களை யநுபவிக்கிறார். எம். பெருமானுடைய திருமேனியில் இரண்டு வகையான காந்திவெள்ளம் ப்ரவஹிக்கின்றது; திருவடி திருமார்பு திருமுகம் முதலிய திவ்யாவயவங்களில் நின்றும் ப்ரவஹிக்கின்ற சோபாப்ரவாஹம் ஒன்று; திருவாபரணங்களில் நின்றும் ப்ரவஹிக்கிற சோபாப்ரவாஹம் மற்றொன்று; இவற்றுள் திருவாபரணங்களின் காந்திவெள்ளமானது மீதார்ந்து பெருகுவதாகையால் அந்த வெள்ளத்திலே திவ்யாவயவ காந்தி வெள்ளமானது அமிழ்ந்ததாய்க் கொண்டு புறம்பே பெருகமாட்டாமல் உள்ளுக்குள்ளேயே எங்கும் பரவுகின்றது; அங்ஙனே பரவும்போது பரிமிதமான ஓரிடத்தில் அபரிமிதமான வெள்ளம் பெருக நேர்ந்தால் நன்னில்தான் சுழித்துக்கொண்டு பெருகுமாகையாலே அங்ஙனம் பெருகி நேர்ந்த சுழியோ திருமுழந்தாளொன்றும்படி யிருக்கின்றது! என்கிறார்.

[ஜாநுத்வந்த்வ வார்த்தாவிவர்த்தோ ஜாத: வஸ்துத: ஜாநுத்வந்த்வ மென்பதில்லை. அவவயகாந்திவெள்ளம் ஓரிடத்தில் ப்ரமித்து நிற்கும் நிலைமக்கே ஜாநுவென்று பெயரிட்டனர் போலுமென்கை. [ஜானே] இது உத்ப்ரேக்ஷாஸூசகம். ... (121)

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

श्रीरङ्गेशयज्ञे श्रीमूयामर्शहर्षकण्टिके । तत्केलिनिनिमांसलालद्वयललितमाचरतः ॥१२२॥

ஸ்ரீரங்கேசய ஜங்கே ஸ்ரீபூம்யாமர்சஹர்ஷ கண்டகிதே,
தத்கேலி நலிநமாம்ஸல நாலத்வய லலித மாசரத:.

122

ஸ்ரீ பூமி ஆமர்ச ஹர்ஷ கண்டகிதே	{ திருமகளும் நிலமகளும் திரு வடி வருடும்போதுண்டான ஹர்ஷத்தினால் மயிர்க்கூச் செறியப் பெற்றுள்ள	கேளி நளிந— மாம்ஸல— நாலத்வய— லலிதம் ஆசரத:	{ லீலார்த்தமான (இரண்டு) தாமரைப் பூக்களினுடைய பெருத்த இரண்டு காம்புகளின் விலாஸத்தை அடைகின்றன.
ஸ்ரீ ரங்கேசய ஜங்கே தத்—	{ பெரிய பெருமானது திருக் கணைக் கால்கள் அப்பிராட்டிமானுடைய		

* * *—பெரியபெருமானுடைய திருக்கணைக்கால்களை யநுபவிக்கிறார், “வடிவினை யில்லா மலர்மகள் மற்றை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடி” என்கிறபடியே திருமகளார்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

லும் நிலமகளாலும் கைவைத்து வருடப்படுகின்ற பெரியபெருமானுடைய திருக்கணைக் கால்கள் 'அப்பிராட்டிமாருடைய லீலாரவிந்தங்களின் நாளங்களோ இவை' என்னலாம் படி யிருக்கின்றன வென்கிறார். பிராட்டிமாருடைய திருக்கையில்கப்பட்ட திருவடிகள் அவர்களுடைய லீலாரவிந்தங்களென்றும், திருக்கணைக்கால்கள் அத்தாமரைமலர்களின் நாளங்களென்றும் கொள்ளப்பட்டன. நாளங்களாகில் முள் நிரம்பியிருக்குமே, அது இங்குண்டோவென்ன, அதற்குங் குறையில்லையென்கிறார் [ஸ்ரீபூய்யாமிர்ச ஹர்ஷகண்ட கிதே] என்று. *செங்கமலத்திருமகளும் புவியும் செம்பொற்ற ருவடியினிணைவருடும் போது அவர்களது திருக்கைகள் பட்டதனால் மயிர்க்கூச்செறிந்து கண்டகிதமாயிற் றென்கை.

(122)

• वन्दारुन्दारकमौलिमालायुञ्जानचेतःकमलाकरेभ्यः ।

संक्रान्तरागाविव पादयमौ श्रीरङ्गमर्तुर्मनवै नवै च ॥१२३॥

வந்தாரு ப்ருந்தாரக மௌலிமாலா யுஞ்ஜான சேத: கமலா கரேப்ய:,
ஸங்க்ராத்ராகாவிவ பாதபத்மௌ ஸ்ரீரங்கபர்த்துர் மநவை நவை ச.

123

வந்தாரு—	வணங்குகின்ற	ஸங்க்ராத்	வந்தபடிந்த	சிவப்பையுடை
ப்ருந்தாரக—	தேவர்களினுடைய	ராகௌ இவ	உண	போன்றிருக்கிற
மௌலி மாலா—	கிரீட ஸமுஹமென்ன,	(ஸ்திதௌ)		
யுஞ்ஜான சேத:—	யோகிகளின் உள்ளமென்ன,	ஸ்ரீரங்க பர்த்து:	பெரிய பெருமானது	திரு
	பிராட்டியின் திருக்கைத்தல	பாத பத்மௌ	வடித் தாமரைகளை	
கமலா கரேப்ய:	{ மென்ன ஆகிய இவற்றில்	மநவை	தியானிக்கக் கடவேன்;	
	நின்றும்	நவை ச	துநிக்கவுங்கடவேன்.	

* * * —பெரியபெருமானுடைய திருவடிகளை யறுப்பிக்கிறார். திருவடிகள் இயற்கையாகவே சிவந்திருந்தாலும் சமத்தாராதிசயந் தோற்ற ஹேதூத்ப்ரேகைப் பண்ணுகிறார். ராகமென்ற வடசொல் 'சிவப்பு' என்னும் பொருளையும் அன்பு' என்னும் பொருளையும் உடையது. ச்லேஷமர்யாதை செல்லுகிறதாயிற்று இங்கு வந்து வணங்காநின்ற தேவர்களின் கிரீடஸமுஹங்களில் ரத்நப்ரபைகள் சிவந்திருக்குமாதலால் அந்தச்சிவப்பு திருவடிகளில் வந்தேறிற்றோ? ; யோகிகளின் அந்த:கரணத்திலே இத் திருவடிகள் உறைகின்றனவாதலால் அங்குள்ள ராகம் இவற்றிலே வந்தேறிற்றோ? இவ்விடத்தில் ச்லேஷம்; அதுராகமென்றும் சிவப்பு என்றும் விவகை. ஆழ்வான் அதிமாநுஷஸ்தவத்தில் '*ஸ்ரீமத்பராங்குச முகந்தர மனோ நிலாஸாத் தஜ்ஜாநாராகரஸமஜ்ஜ நமஞ்ஜஸாப்ய அத்யாப்யநாரத ததுத்திராகயோகம் ஸ்ரீரங்கராஜசரணப்பத முந்யாம: * என்றருளிச் செய்த ச்லோகத்தை இங்குத் திருவுள்ளம் பற்றினபடி. வருடுகின்ற திரு மகளின் திருக்கைகளிலுள்ள சிவப்புதான் இவற்றில் வந்தேறிற்றோ? என்றிங்ஙனே உத்ப்ரேகைக்கலாம்படி மிகச்சிவந்து விளங்குகின்ற பெரியபெருமானுடைய திருவடித் தாமரைகளைச் சிந்திப்பதும் துதிப்பதும் செய்வேனென்றாயிற்று. யுஞ்ஜானா:— யோகிகள்.

(123)

यद्बृन्दावनपण्डितं दधिरवैर्यताण्डवं शिशिपं यल्लक्ष्मीकरसौर्यसाक्षि जलजप्रस्पर्धमानर्द्धि यत् ।

यद्भुक्तेष्वजलस्थलजमपि यद्दूत्यप्रसङ्गोत्सुकं तद्विष्णोः परमं पदं वहतु नः श्रीरङ्गो मङ्गल ॥१२४॥

ய ப்ருந்தாவநபண்டிதம் ததிரவையர் யத்தாண்டவம் சிசுதிதம்
யல்லக்ஷ்மீகரஸௌக்ய ஸாக்ஷி ஜலஜப்ரஸ்தர்த்தமாநர்த்தி யத்,
யத்பக்தேஷ்வஜலஸ்தலஜ்ஞ ர்பி யத் தூத்யப்ரஸங்காதஸுகம்
தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம் வஹது ந: ஸ்ரீரங்கிணை மங்களம்,

124

ஸ்ரீ ரங்கினை: } பெரிய பெருமானுடைய
 வீஷ்ணு: }
 யத் பதம் } யாதொரு திருவடியானது
 ப்ருந்தாவந } விருந்தாவனத்தில் உலா
 பண்டிதம் } வீற்றோ;
 யத் தாண்டவம் } யாதொரு திருவடியின் கர்த்
 ததி ரவை: } தயிர்கடையுமோசைகளினால்
 சிக்ஷிதம் } பயில்விக்கப் பட்டதோ;
 யத் } யாதொரு திருவடியானது
 லக்ஷ்மீ கர } பிராட்டியின் திருக்கை
 ஸௌக்க்ய } களுக்கு உண்டாகும் ஸுகத்
 ஸாக்ஷி } திற்கு ஸாக்ஷியா யிருக்கின்
 } றதோ,
 யத் } யாதொரு திருவடியானது

ஜலஜ ப்ர ஸ்பர்த் } தாமரைப் பூவோடு போராடு
 தமாந ருத்தி } கின்ற அழகை யுடை
 } யதோ,
 பக்தேஷு } அடியவர்கள் பக்கல்
 அஜல ஸ்தலஜ்ஞம் } ஏற்றத்தாழ்வு வாசிபாரா
 } ததோ,
 யத் } யாதொரு திருவடியானது
 தூத்ய ப்ர ஸங்க } தூது செல்லும் வார்த்தையள
 உத்ஸுகம் அப் } விலே போராசை கொண்ட
 } தாயு மிருக்கின்றதோ,
 தத் } அப்படிப்பட்ட
 பரமம் பதம் } சிறந்த திருவடியானது
 ந: } நமக்கு
 மங்களம் } கேமத்தை
 வஹது } நிர்வஹிக்கக்கடவது.

* * *—[யத் ப்ருந்தாவநபண்டிதம்] ஸர்வஜ்ஞனுடைய திருவடியாகையாலே அத் திருவடிதானும் ஜடமன்றிக்கே பாண்டித்யம் பெற்றிருக்கிறது காணும். ப்ருந்தாவந ஸஞ்சாரத்திலே பண்டிதமிதே. ப்ருந்தாவனத்தில் ஸஞ்சாரம் செய்ததென்றவாறு.

[ததிரவை: யத் தாண்டவம் சிக்ஷிதம்] ஒருவரைப் பண்டிதரென்றால் 'இவர் சினைக்ஷ பெற்ற இடம் எங்கே? என்று கேள்வி பிறக்குமிதே: அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லு கிருப்போலே யிருக்கிறது இந்த வாக்யம். ஆய்ச்சி தயிர்கடையும்தோது அதனோசைக் கிணங்கக் கண்ணிரான் நாட்டியாமாடுவது வழக்கம்; ஆகவே, தயிர்கடையு மோசை களினால் சினைக்ஷ செபிக்கப்பெற்ற தாண்டவத்தையுடையதென்கை. ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகன் கோபாலவிம்சதியில் (4) *தத்நா நிமந்த முகரேண நிபத்ததாஸம் நாதஸ்ய நந்தபவநே நவநீதநாட்யம்* என்றா ளிச்செய்தது இங்கு ஸ்மரிக்கத்தகும் "ததிரவை:" என்ற பஹுவசந்நிர்த்தேச ஸ்வாரஸ்யத்தால் இத்திருவடி பஹுச்சருதமென்கை. சிக்ஷிதம்— அப்யாஸம் செய்விக்ைப்பட்ட தென்கை, இத்திருவடி பயின்ற தாண்டவத்திற்கு அசார்யன் தயிரோசை போலும்.

[யத் லக்ஷ்மீ கர ஸௌக்க்ய ஸாக்ஷி] விருந்தாவனத்தில் ஸஞ்சரித்ததனாலும் தாண் டவம் பயின்றதனாலும் களைத்த திருவடியின் விடாய்தீரப் பிராட்டி தனது ஸுகுமார மான திருக்கையினால் வருடுவதை அநுஸந்தித்தார் போலும்; *வடிவினையில்லா மலர் மகள் மற்றை நிலமகா பிடிக்கும் மெல்லடியிதே. அப்படி பிராட்டி பிடிக்கும்போது அவளது கைகள் படுதனாலுண்டாகும் இன்பத்தை அநுபவித்த திருவடிகளிறே இவை யென்கிறார். தனனைப் பிடிப்பதனாலே பிராட்டியின் திருக்கைகளுக்கு ஸௌக்கியமளிக்க வல்ல திருவடி என்றுப் சிலர் பொருள் கூறுவர்.

[யத் ஜலஜப்ர ஸ்பர்த்தமாநர்த்தி] ஸஹஜமான காந்தி, குளிர்ச்சி, பரிமளம், ஸௌகுமார்யம் முதலிய குணங்களில் தாமரைப்பூவை வென்றிருக்கிற திருவடி யென்கை. "ஸ்பர்த்தமாந" என்றது சண்டைசெய்கிற என்றபடி. 'ப்ர' என்றும் உபஸர்க்கத்தையும் கூட்டி ப்ரயோகித்ததனால் சண்டைசெய்து வெற்றிபெற்றமையும் விவக்ஷிதமென்னலாம். அந்தோ! இத்திருவடியின் கொடுமையை என்சொல்வோம்!; தாமரையிற் பிறந்த தேவி பிடிக்க ஸௌக்கிய மடைகின்ற தான் அவளுக்குப் பிறப்பிட மான தாமரைப்பூவிலே அன்புபாராட்டவேண்டியிருக்க அது செய்யாதே அத்தோடு சண்டைசெய்கிறதே! என்பது உள்ளுறை.

[யத் பக்தேஷ்வஜலஸ்தலஜ்ஞம்] 'இன்னார் தாழ்ந்தார், இன்னார் உயர்ந்தார்' என்று வாசிபாராதே அனைவர்க்கும் புதலா யிருக்குந்தன்மையைச் சொன்னபடி, பக்தி

யென்பது ஒன்று நெஞ்சிலே பிறக்கவேண்டுமத்தனை; அது பிறந்துவிட்டால் மற்றைப் படி ஐந்தவருத்தாதிகளாலுள்ள தாழ்வு அப்ரயோஜகமிதே பகவத் பரிக்ரஹத்திற்கு. “வேடன் வேடுவிச்சி பக்ஷி குரங்கு சராசரம் இடைச்சி இடையர் தயிர்த்தாழி கூனி மாலாகாரர் பிணவிருந்து வேண்டடிசிலிட்டவர் அவன்மகன் அவன்தம்பி ஆனையரவம் மறையாளன் பெற்ற மைந்தனாகிற பதினெட்டு நாடன் பெருங்கூட்டு நடத்து மாப்தனை வழித்துணையாக்கி” என்ற ஆசார்ய ஹருதயஸூக்தியை (ஸூ. 228) இங்கு ஸ்மரிப்பது.

[யத் தூத்யப்ரஸங்கோத்ஸுகமபி.] பட்டர்க்கு பூரீராமாவதாரத்திலே அளவற்ற பக்ஷிபாதமுண்டென்பது ப்ரஸித்தம். சிறியாத்தானென்பவர் பட்டருடைய ரஸோக்தி களைக் கேட்கவிரும்பி ஒருநாள் பட்டர் ஸந்நிதியிலே விடைகொண்டு ‘சக்ரவர்த்தி திரு மகனார்க்கு எல்லா ஏற்றமுண்டேயாகிலும் ஆச்ரிதர்களுக்காகக் கழுத்திலே ஒலைகட்டித் தூதுபோன ஏற்றமில்லையே; அந்த ஏற்றம் கண்ணபிரானுக்கேயன்றோ வுள்ளது;’ என்றார். அதை பட்டர் கேட்டருளி ‘ஓய்! குணக்கடலாகிய இராமபிரானுக்குத் தூது போதல் அநிஷ்டமன்று காணும்; இக்ஷ்வாகு வம்சத்திலே ஸார்வபௌமனாகப் பிறந்தானாகையாலே மஹாராஜன் கழுத்திலே ஒலையைக்கட்டித் தூதுபோக விடுவாரைக் கிடையாமையாலே இராமன் தூதுபோகப் பெற்றிலனத்தனை, அந்த அவதாரத்திலே திருவடி [அநுமான்] அங்கு மிங்கும் போவது வருவதாய்க்கொண்டு தூதக்ருத்யஞ் செய்து வார்த்தை சொல்லித்திரிந்த ஏற்றத்தைக்கண்டு ‘நாமும் இப்படி ஆச்ரிதர்களுக் காகத் தூதுபோகப்பெற்றிலோமே’ என்று திருவுள்ளம் குறைபட்டு அக்குறை தீரு கைக்காகவே பின்னை இழிகுலத்திலே வந்து பிறந்து தூதுசென்றான்; க்ஷத்ரியனென்று நிச்சயிக்கில் தூதுபோக விடமாட்டார்களென்று அதை மறைத்து வளர்ந்தான் காணும்; அபிஷித்த க்ஷத்ரியகுலத்திலே பிறந்தால் ‘தூதுபோ’ என்று ஏவ ஒருவர்க் கும் நா ஏழாதிதே’ என்றருளிச் செய்தாரென்று ப்ரஸித்தம். திருமங்கையாழ்வார் “முன்னோர் தூது வாரைத்தின் வாயில்மொழிந்து, அரக்கன் மன்னார்தன்னை வாளியி னால் மாளமுனிந்தவனோ, பின்னோர் தூது ஆதிமன்னர்க்காகிப் பெருநிலத்தார், இன்னார் தூதனென நின்றான்” என்ற பாசுரத்தை யடிபொற்றி யருளிச்செய்ததாயிது. இதில் ‘இன்னார் தூதனெனப்பட்டான்’ என்னுமல் “இன்னார் தூதனென நின்றான்” என்னை யாலே பாண்டவதூதனென்று போர்பெற்றபின்புதான் எம்பெருமானுக்குத் தரிப்புண் டாயிற்றென்பது விளங்கும்.

இங்கே “தூத்யப்ரஸங்கோத்ஸுகம்” என்று விசேஷணமிடுகிற அழகு வாசாம கோசரம். எம்பெருமான தனது திருவடியை நோக்கி, ‘பாதமே! நீ அமரருடைய சென்னியிலே வீற்றிருக்க விரும்புகிறாயா? அடியவர்கட்காகத் தூதுசெல்லப் புறப்பட்ட விரும்புகிறாயா?’ என்றால் தூது செல்வதையே பெருப்பேருக நினைத்து அது தன்னிலே சாலவும் காதல் கிளர்ந்திருக்குமாம். தூது போவதென்கிற வார்த்தை யுண்டாகுமளவி லேயே குணைக் கூத்தடிக்குமாம். தூது செல்ல அவஸரங்கிடைப்பதெப்போதோ வென்று எதிர்பார்த்திருக்குமாம்.

[தத் விஷ்ணோ: பூரீரங்கிண: பரமம் பதம் ந: மங்களம் வஹது] இப்படிப்பட்ட பெரிய பெருமானது சிறந்த திருவடியானது “*யோகக்ஷேமம் வஹாம் பஹம்* என்று வாயோலை செய்து கொடுத்த ப்ரதிஜ்ஞையை நம் திறத்திலே நிர்வஹிக்கவேணு மென்கிறார். 124

शिञ्जानश्रुतिशिञ्जिनीमगिरवैवज्जारविन्दध्वजच्छलीकल्पकशङ्खचक्रमुकुरैस्तैश्च रेखामये: ।

ऐश्वर्येण जयं त्रिविक्रममुखं घुप्यद्विरामेडितं श्रीरङ्गेशयवादपङ्कजयुगं वन्दामहे सुन्दरम् ॥१२५॥

சிஞ்ஜானச்சுருதிசிஞ்ஜிநீமணிரவைவர் வஜ்ஜாரவிந்தத்வஜச்
சத்ரீகல்பகசங்கசக்ரமுதரைஸ் தைஸ் தைச்ச ரேகாமயை:
ஐச்வர்யேண ஜயம் த்ரிவிக்ரமமுகம் குப்யத்பிராம்ரோடிதம்
பூரீரங்கேசயபாதபங்கஜயுகம் வந்தாமஹே ஸந்தரம்.

ஐச்வர்யேண	ஸாவேச்வரத்வத்தோடு கூட	அரவந்த-	தாமரையென்ன
ஸஹ		த்வஜ-	கொடியென்ன
தீரவிக்ரம்	முகம்	சத்ரீ-	குடையென்ன
ஜயம்	முவடியிட்டனந்தது முதலான	கல்பக-	கல்பவ்ருக்ஷ மென்ன
ஆம் ரேடிதம்	விஜய சேஷ்டி நந்தனே	சங்க-	சங்கமென்ன
(யதாததா)	பலகாலம்	சக்ர-	சக்கரமென்ன
குஷ்பத்பி:	ப்ரஸித்தப்படுத்துகிற	முகூர:	கண்ணாடியென்ன ஆகிய
சிஞ்ஜாநச்ருதி	ஒலிக்கின்ற கேச ரூபியான	ஸுந்தரம்	இவற்றாலும்
சிஞ்ஜிநீ மணி	திருவடிச் சதங்கை மணி	ஸ்ரீரங்கேசய பாத	அழகியதான
ரவை:	களின் ஒசைகளாலும்,	பங்கஜயுகம்	பெரிய பெருமானுடைய திரு
ரேகர்மயை:	ரேகைவடிவமான	வந்தாமஹே	வடித் தாமரையிணையை
தை: தை:	அப்படிப்பட்ட		வணங்குகிறோம்.
வஜ்ர-	வஜ்ரமென்ன		

* * *—மீண்டும் பெரியபெருமானுடைய திருவடித் தாமரைகளை வணங்குவோமென்கிறார். திருவடிகளுக்குத் திருவாபரணமாகச் சதங்கைகள் சாத்தப்பட்டிருக்கின்றன; அவற்றிலுள்ள கிண்கிணிகள் ஒலிப்பதனாலும், வஜ்ரரேகை அரவந்தரேகை முதலிய ரேகைகள் திகழ்வதனாலும், திருவடிகள் பரமஸுந்தரமாயிருக்கின்றனவென்கிறார்.

[சிஞ்ஜாநச்ருதி சிஞ்ஜிநீமணிரவை:] வேதங்களினுடைய த்வரிகளே நூபுரங்களின் த்வரிகளாகப் பரிணமித்தனவென்று திருவுள்ளம் பற்றுகிறார். “மௌரீயா சிஜினி குண:” என்ற அமரகோசத்தின்படி. ‘சிஞ்ஜிநீ’ என்னும் சப்தம் வில்நாணியைச் சொல்லுவதாயினும் மற்றும்பல கோசங்களினால் ஸித்தமான நூபுரமென்னும் பொருளில் இங்கே ப்ரயுக்தமென்றுணர்க. ‘சிஞ்ஜாந’ என்பதற்கு—‘ஒலிக்கின்ற’ என்று பொருள். ‘சிஜி அவ்யக்தே’ என்ற தாதுவில் சிஜ்தே என்று லட்டுபம் நிஷ்பந்நமாகி அதிலிருந்து உண்டான ரூபம் [சிஞ்ஜாந] என்பது - ‘ऐश्वर्येण (सह) त्रिविक्रममुखं जयम् आभेडितं (यथा तथा) घुष्यद्भिः शिञ्जानश्रुतिशिञ्जिनीमणिरवै:’ என்று அந்வயிப்பது. எம்பெருமானுடைய ஐச்வர்யத்தையும் உலகளந்தது முதலான வெற்றியையும் பலகாலும் கோஷிக்கின்ற ‘त्रीणि पदा विचक्रमे’ ‘यः पाशिवानि विममे रजांसि’ இத்யாதி வேதவாக்குக்களே நூபுரங்களாகப் பரிணமித்துத் திருவடிகளிலே வந்து சேர்ந்து ஒலிக்கின்றன வென்றபடி. மேல் உத்தர சதகத்தில் தீரவிக்ரமாபதானத்தை அநுபவித்தருளிச்செய்யும் ச்லோகத்தில் * रङ्गेन्द्रवृत्ते तव जयमुखो डिण्डिमस्तत्र वेदः * என்றது இங்கே அநுஸந்தேயம்.

शङ्खरथान्कल्पक ध्वजारविन्दाङ्कुशवज्रलाञ्छनम्....स्वचरणाम्बुजद्वयम् என்று ஸ்தோத்ர ரதந்திலும், “ஒருகாலிற் சங்கு ஒருகாலிற்சக்கரமுள்ளடி பொறித்தமைந்த இருகாலும்” என்று பெரியாழ்வார் திருமொழியிலும் அநுஸந்திப்பது. ஆக இவற்றாலே அழகு பெற்றிருக்கிற பெரியபெருமானது திருவடித்தாமரையிணையை வணங்குகிறோமென்றாராயிற்று. (125)

पुनानि भुवनान्यहं बहुमुखीति सर्वाङ्गुलीशरुशलितजाह्वीलहरिवृन्दसन्देहदाः ।

दिवा निशि च रङ्गिणश्चरणचारुकल्पदुमप्रवालनवमञ्जरीः नखरुचीर्विगाहेमहि ॥१२६॥

புனானி புவநான்யஹம் பஹுமுகீதி ஸர்வாங்குலீ
ஜலஜ்ஜலிதஜ்ஜலஹ்வீலஹரிப்ருந்தஸந்தேஹதா,
திவானிசி: ரங்கிணச் சரணசாருகல்பத்ரும
ப்ரவாலய மஞ்ஜரீர் நகருசீர் விகாஹேமஹி.

அஹம்	(கங்கையாகிய) நான்	ரங்கின:	பெரியபெருமானுடைய
பஹுமுகே ஸ்தி	பலவாறாகப் பெருகா நின்று	சரண--	திருவடிகளாகிற
புவநாதி	கொண்டு	சாரு-	அழகிய
புநாதி	உலகங்களை	கல்பத்ரும-	கல்பவ்ருஷத்தின்
இதி	பரிசுத்தமாக்கக்கடவேன்	ப்ரவால-	(விரல்களாகிற) பல்லவங்களின்
ஸர்வ அங்குலீ-	என்று		னுடைய
ஜலஜ்ஜலித-	எல்லாத் திருவிரல்களினின்	நவ மஞ்ஜரீ:	புதிய பூங்கொத்துகள்
ஜாஹ்நவீ-	றும்	நக குசீ:	போன்ற
லஹரி ப்ருந்த-	சளசளவென்று பெருகின	திவா ரிசி ச	நகங்களின் கார்திகளில்
ஸந்தேஹதா:	கங்கையினுடைய	விகாஹேமஹி	இரவும் பகலும்
	அலைவரிசைகளோ இவை!		ஆழ்த்து அநுபவிக்கக்கட
	என்கிற		வோம்.
	ஸந்தேஹத்தை விளைவிப்பன		
	வான்		

* * *—பெரியபெருமானுடைய திருவடிகளிலுள்ள திருவிரல்களையும் திருநகங்களையும் அநுபவிக்கிறார். பட்டர் இந்த ஸ்தவ வ்யாஜத்தாலே ஜ்ஞாந்யஜ்ஞமிதே அநுஷ்டிக்கிறது. பூர்வசதகமாகிற ஒரு யஜ்ஞம் ஸமாப்திக்கு உந்முகமா யிராநின்றதிதே. யஜ்ஞ ஸமாப்தியிலே அவப்ருதஸ்நாநம் பண்ணப்ராப்தமிதே. திருமுடி தொடங்கித் திருவடியீறாக அநுபவித்தவிடாய் திருகைக்காகவும் நதியிலேபடிந்து குடைந்தாடத் தேட்டமாயிருக்குமிதே. * தயரதன் பெற்ற மரதகமணித் தடத்தருகே நிற்குமிவர் இனி வேறொரு துறை தேடிப்போகவேணுமோ? திருவடிகளிலே பெருகுகின்ற விலக்ஷணப்ரவாஹத்திலே குடைந்தாடுவோ மென்கிறார்.

ஒவ்வொரு திருவிரலினின்றும் திருநகங்களின் ஒளிவெள்ளம் ப்ரஸரிப்பதை நோக்குங்கால், முன்பு த்ரிவிக்ரமாவதார காலத்தில் திருவடியில் நின்றுந் தோன்றின கங்காநதி தான் 'நான் இன்னமும் பலமுகமாகப் பெருகி உலகங்களைப் புனிதமாக்கக்கடவேன்' என்று எல்லாத் திருவிரல்களினின்றும் சளசளவென்று பெருகுகின்றதேதோ!' என்று சங்கிக்கலாம்படி யிருக்கின்ற தென்கிறார்.

இன்னமும் எங்ஙனே யிருக்கின்ற தென்னில் [சரணசாரு கல்பத்ருமப்ரவாலநவ மஞ்ஜரீ:] திருவடிகளாகிற கல்பவ்ருஷத்தின் திருவிரல்களாகிற பல்லவங்களினின்றும் கிளர்ந்த பூங்கொத்துக்களென்னலாம்படி யிருக்கின்றது திருநகங்களின் புகர். பெரிய பெருமானைக் கல்பவ்ருஷமாகக் கொண்டு, திருவடிகளை அதன் பல்வெமாகக் கொண்டு நககார்திகளை நவமஞ்ஜரியாகக்கொண்டு உரைக்கவுமாம். ஆக இப்படிப்பட்ட நக கிரணப்ரவாஹங்களில் பகலுமிரவும் படிந்து குடைந்தாடுவோமென்றாராயிற்று. (126)

श्रीरङ्गन्दोः पदकिसलये नीलमञ्जीरमैत्र्या वन्दे वृत्तप्रणयिमधुप्रातराजीवजैत्रे ।

नित्याभ्यर्चनतविधिमुखस्तोमसंशयमानैः हेमाम्भोजैर्निबिडनिकटे रामसीतोपनीतैः ॥१२७॥

ஸ்ரீரங்கேந்தோ: பதகிஸலயே நீலமஞ்ஜீரமைத்ர்யாவந்தே
வ்ருந்தப்ரணயிமதுபவ்ராதராஜீவஜைத்ரே,
நித்யாப்யர்ச்சாநதவிதிமுகஸ்தோமஸம்சய்யமாநை:
ஹேமாம்போஜைர் நிபிடநிகடே ராமஸீதோபநீதை:
127

நீல மஞ்ஜீர	நீலரத்தமயமான சிலம்புகள்	நித்ய அப்யர்ச்சா-	நித்யப்ப 2 திருவாராதனத்தில்
மைத்ர்யா	பொருந்தி யிருப்பதனாலே	நத--	வணங்கின
வ்ருந்த ப்ரணயி	பூவடியைப்பற்றி யிருக்கும்	வீதி முக	பிரமனுடைய முகங்களின்
மதுபவ்ராத	வண்டினங்களை யுடைத்	ஸ்தோம-	கூட்டமோ வென்ற
ராஜீவ ஜைத்ரே	தான தாமரைப்பூவை	ஸம்சய்யமாநை:	ஸந்தேஹிக்கப் படுகின்றன
	வென்றிருப்பனவும்,		வாய்

ராம ஸீதா	{ ஸ்ரீ ராமனாலும் ஸீதையி னவான	{ நிபிட நிகடே	{ இடைவெளியற்ற ஸமீப ப்ரதேசத்தை யுடையவை களுமான
உபநீதை;			
ஹேம அம்	{ பொன் தாமரைப் பூக்களி னவால்	{ ஸ்ரீரங்க இந்தோ: பத நிஸலயே	{ பெரிய பெருமானது பல்லவம் போன்ற திருவடிகளை வணங்குகிறேன்.
போஜை;			
		வந்தே	

* * *—பெரிய பெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கி இந்த சதகந்தன்னைத் தலைக்கட்டியருளுகிறார். [நீலமஞ்ஜீரமைதர்யா வருந்தப்ரணயிமதுப வ்ராதராஜீவஜைத்ரே] நீலரத்னமயமான திருச்சிலம்புகளை அணிந்திருக்கையினாலே—அடியில் வண்டுகள் மொய்த்திருக்கப்பெற்ற தாமரைமலரை வென்றிருக்கின்றனவாம் திருவடிகள். தாமரை மலரின் ஸ்தானத்திலே திருவடிகளும் நீலநாபுர ஸ்தானத்திலே வண்டுத்திரள்களும் கொள்ளப்பட்டன. தாமரைக்கு வண்டுகள் ஸஹாயம்; திருவடிக்கு நீலநாபுரம் ஸஹாயம். ஸஹாயத்தோடு கூடின இரண்டும் போர்செய்ததில் திருவடிக்கு வெற்றியுண்டாயிற்றென்கை.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

[நித்யாப்யர்ச்சேத்யாதி.] சக்ரவர்த்தி திருமகனாகும் ஜநககுல ஸுந்தரியும் ஸமர்ப்பித்த பொற்றாமரைமலர்கள் நித்தியம் திருவடிகளில் வணங்குகின்ற நான்முகனுடைய முகமலஸமுஹங்களோ இவை! என்கிற ஸந்தேஹத்திற்கு ஆஸ்பதமாயிருக்கின்றன வென்கிறார். “எம்மாண்பினயன் நான்கு நாலினாலு மெடுத்தேத்தி யீரிரண்டு முகமுங் கொண்டு, எம்மாடுமெழிற்கண்க ளெட்டினோடுந் தொழுதேத்தி யினிதிறைஞ்ச நின்றசெம்பொனம்மான்றன் மலர்க்கமலக் கொப்பூழ்தோன்ற அணியரங்கத் தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளும்மான்” (1—3.) என்ற பெருமாள் திருமொழிப் பாசுரத்தாலும் * கல்பாநேவ பஹுந் கமண்டலுகள த்கங்காபலுதோபூஜயத் ப்ரஹ்மா த்வாம் * என்ற மேல் உத்தரசதக ச்லோகத்தாலும் நான்முகனுடைய நித்யாராதந நிஷ்டை அறியத்தக்கது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

[ராமஸ்தோபநீதை: ஹேமாம்போஜை: நிபிடநிகடே] இது ‘பதகிஸலயே’ என்ற தற்கு விசேஷணம்; த்விதீயா த்விவசகம். ஸ்ரீராமபிரானும் பிராட்டியும் கெடுநாள் ஆராதித்த திவ்யமங்கள விக்ரஹ மென்று சொல்லிப் போருவதுண்டிதே. * ஸ்வயமத விபோ! ஸ்வந ஸ்ரீரங்கதாமநி மைதிலீரமணவபுஷா ஸ்வார்ஹாணி ஆராதநாந்யஸி லம்பித: * என்று உத்தரசதகந்தன்னிலு மருளிச் செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீராமபிரான் பகவதாராதநம் பண்ணினமையை * ஸஹ பத்ந்யா விசாலாக்ஷ்யா நாராயண முபாகமத் * என்று ஸ்ரீராமாயணமும் சொல்லிற்றிதே.

ஆக, இப்படிப்பட்ட பெரிய பெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்குகின்றேனென்றாயிற்று.

... Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada 127

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதி பயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய
ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ வ்யாக்யாநத்தில்
பூர்வசதகம் முற்றுப் பெற்றது.

எம்பெருமானார் திருவடிகளை சரணம்.

பட்டர் திருவடிகளை சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளை சரணம்.

Rgd. No. M, 5297.

ஸ்ரீராமாநுஜன்

ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசந ஸபையின் மூலமாக வெள்வந்தவை

	ரூ.	அ.		ரூ.	அ.
1. பூர்வாசார்ய வைபவம்	1	8	13. பகவத்விஷயம் ஈடு ஆரம்பத்து	2	3
2. ஆசார்ய ஹ்ருதயஸாரம்	4	0	14. திவ்யப்ரபந்தத் திருமாமலை	1	4
3. திவ்யப்ரபந்தஸாரத்திரட்டு	1	0	15. திவ்யப்ரபந்தக்கண்முடி	0	12
4. பன்னிரு திங்களநுபவம்	2	0	16. விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம வுரை	1	0
5. நித்யாநுஸந்தானம் மூலம்	1	0	17. ஸ்ரீ தேசிக ரஹஸ்யமலை 1 to 16	1	0
6. நித்யாநுஸந்தானம் உரை	2	8	18. திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்து		
7. பிரந்தரஹஸ்யம் மாணிக்கமலை	1	0	திவ்யார்த்த தீபிகையுரை	2	0
8. ஸ்ரீராமாநுஜன் முதல் தொகுதி	4	0	19. ஆசார்ய ஹ்ருதய விபாக்கியானம்		
9. கத்யத்ரய உரை	1	2	(மணவாளமாமுனி களருளியது)		
10. திருப்பாவையுரை	1	4	1, 2, பிரகாசனங்கள்	2	0
11. பகவத்விஷயம் ஈடு முதற்பத்து	1	12	20. ஸ்ரீராமாநுஜன் தொகுதி 2	4	0
12. ஷே. இரண்டாம்பத்து	2	0			

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இவை கிடைக்குமிடம் :—

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

P. B. அண்ணங்கராசாரியர், காஞ்சீபுரம்.

கராலபாடி ராதாகிருஷ்ணய்யா, 147, அண்ணாபிள்ளை தெரு, மதராஸ் 1.

ரூ. 35—0—0 அனுப்புகிறவர்களுக்கு தபால் செலவு தனிப்பட இல்லாமல் ஷே. வெளியீடுகள் யாவும் கிடைக்கும்.

If un-delivered please return to :

P. B. Annangaracharyar, Kancheepuram.

To

130. Sri Pakkuttai Janakiannal,
c/o Ponnappa Alvar Iyengar,
North Car Street,
ALWARTHIRUNAGARI, S. I. Ry.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Edited Printed and Published by S. R. Varadarajan, M.A., for
Madras Sathgrantha Prakasana Sabha, at Sri Lakshmi Printing Works,
Car Street, Salem. Editor : P. B. Annangaracharya Swami.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada